

USTAWA
z dnia ... 2008 r.

o zużytych bateriach i akumulatorach¹⁾

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa:

- 1) wymagania dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, a w szczególności zakaz wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów zawierających substancje niebezpieczne;
- 2) wymagania dotyczące zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów, w celu wspierania wysokiego poziomu zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Art. 2.

1. Przepisy ustawy stosuje się do:
 - 1) baterii i akumulatorów oraz sprzętu produkowanego i wprowadzanego do obrotu;
 - 2) zużytych baterii i akumulatorów.
2. Przepisy ustawy stosuje się również do baterii i akumulatorów dołączonych do rzeczy, niebędących sprzętem.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. UE L 266 z 26.9.2006, str. 1).

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do baterii i akumulatorów używanych w:
- 1) urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, broni, amunicji i urządzeniach wojennych, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych;
 - 2) urządzeniach przeznaczonych do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

Art. 3.

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
- 1) bateria i akumulator – każde źródło energii elektrycznej wytwarzanej przez bezpośrednie przetwarzanie energii chemicznej, które składa się z jednego albo kilku:
 - a) pierwotnych ogniw baterii nienadających się do powtórnego naładowania albo
 - b) wtórnych ogniw baterii nadających się do powtórnego naładowania;
 - 2) bateria i akumulator przemysłowy – każdą baterię i akumulator, która jest przeznaczona wyłącznie do celów przemysłowych, zawodowych lub do używania w pojazdach elektrycznych, w tym określone w załączniku nr 1 do ustawy;
 - 3) bateria i akumulator przenośny – każdą baterię i akumulator, w tym ogniwo guzikowe lub zestaw, która jest szczelnie zamknięta i może być przenoszona w rękę oraz nie stanowi baterii i akumulatora przemysłowego albo samochodowego, w tym określone w załączniku nr 2 do ustawy;
 - 4) bateria i akumulator samochodowy – baterię i akumulator używany w pojazdach do rozruszników, oświetlenia lub inicjowania zapłonu w pojazdach;
 - 5) decyzja związana z gospodarką odpadami – odpowiednio decyzję, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 26 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587), w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾) oraz w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042);
 - 6) elektronarzędzia bezprzewodowe – podręczny sprzęt zasilany baterią i akumulatorem, który jest przeznaczony do wykorzystania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej, w tym określone w załączniku nr 3 do ustawy;

²⁾ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 113, poz. 954, z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859.

- 7) import – przemieszczanie baterii i akumulatorów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Wspólnoty Europejskiej na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu;
- 8) miejsce odbioru – wyznaczoną część obiektu budowlanego, którym władza podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w tym szkoła i placówka oświatowa, kulturalno-oświatowa, siedziba urzędu lub instytucji, do których użytkownik końcowy może oddać zużyte baterie i akumulatory przenośne;
- 9) ogniwo guzikowe – baterię i akumulator przenośny o średnicy większej niż wysokość, który wykorzystywany jest do specjalnych celów, w szczególności do zasilania aparatów słuchowych, zegarków, małych urządzeń przenośnych lub urządzeń do zasilania rezerwowego;
- 10) poziom zbierania – wyrażoną w procentach wartość ilorazu masy zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zebranych zgodnie z ustawą w danym roku kalendarzowym oraz średniej masy baterii i akumulatorów przenośnych, które wprowadzający baterie i akumulatory wprowadza do obrotu w celu używania przez użytkowników końcowych lub dostarcza innym podmiotom, które je udostępniają, odpłatnie lub nieodpłatnie, w celu używania przez użytkowników końcowych na terytorium kraju w danym roku kalendarzowym oraz w poprzednich dwóch latach kalendarzowych;
- 11) przedsiębiorca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095);
- 12) przetwarzanie – czynności podejmowane po dostarczeniu zużytych baterii i akumulatorów do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów w celu ich sortowania, przygotowania do recyklingu lub unieszkodliwiania;
- 13) sprzedawca detaliczny - podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie albo nieodpłatnie baterie i akumulatory w celu używania przez użytkowników końcowych baterii i akumulatorów, w tym także jako przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;
- 14) sprzedawca hurtowy – podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępnia odpłatnie lub nieodpłatnie baterie i akumulatory w celu ich dalszego odpłatnego albo nieodpłatnego udostępniania, w tym także jako przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów;

- 15) sprzęt – każdy sprzęt elektryczny lub elektroniczny, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), który jest w całości lub w części zasilany bateriami i akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;
- 16) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) terytorium Wspólnoty Europejskiej - terytoria państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, z tym że następujące terytoria poszczególnych państw członkowskich są wyłączone z terytorium Wspólnoty Europejskiej:
- a) wyspa Heligoland, terytorium Buesingen - z Republiki Federalnej Niemiec,
 - b) Ceuta, Melilla, wyspy Kanaryjskie - z Królestwa Hiszpanii,
 - c) Livigno, Campione d'Italia, włoska część jeziora Lugano - z Republiki Włoskiej,
 - d) departamenty zamorskie Republiki Francuskiej - z Republiki Francuskiej,
 - e) Góra Athos - z Republiki Greckiej,
 - f) wyspy Alandzkie - z Republiki Finlandii;
- 18) użytkownik końcowy baterii i akumulatorów – podmiot wykorzystujący energię elektryczną z baterii i akumulatorów;
- 19) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przemieszczanie baterii i akumulatorów z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej w celu ich wprowadzenia do obrotu;
- 20) wprowadzający baterie i akumulatory – każdy podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, po raz pierwszy na terytorium kraju, w tym zamontowanych w sprzęcie lub pojazdach; za wprowadzającego baterie i akumulatory uważa się także dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia baterii i akumulatorów na własne potrzeby;
- 21) wprowadzanie do obrotu - odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie na terytorium Wspólnoty Europejskiej w celu używania lub dystrybucji;
- 22) zbierający zużyte baterie i akumulatory – podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów, posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów, gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych;

- 23) zestaw – zespół baterii i akumulatorów połączonych ze sobą lub otoczonych zewnętrzną osłoną w taki sposób, że nie jest przeznaczony do dzielenia na części oraz otwierania;
- 24) zużyte baterie i akumulatory – baterię i akumulatory będące odpadami w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.
2. Ilekroć przepisy ustawy stanowią o:
- 1) bateriach i akumulatorach, należy przez to rozumieć odpowiednio baterię, akumulator albo baterię i akumulator;
 - 2) zużytych bateriach i akumulatorach, należy przez to rozumieć odpowiednio zużyte baterie, zużyte akumulatory albo zużyte baterie i akumulatory.
3. Wprowadzenie do obrotu następuje w szczególności w dniu:
- 1) wydania z magazynu baterii i akumulatorów - w przypadku baterii i akumulatorów wyprodukowanych w kraju;
 - 2) dopuszczenia baterii i akumulatorów do obrotu na terytorium kraju - w przypadku importu baterii i akumulatorów;
 - 3) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie lub w dacie wystawienia innego dokumentu potwierdzającego wewnątrzwspólnotowe nabycie baterii i akumulatorów albo, jeżeli faktura nie jest wystawiana – w dniu przywozu baterii i akumulatorów na terytorium kraju z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej.

Art. 4.

W sprawach dotyczących zużytych baterii i akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Art. 5.

1. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236).
2. Ustawa nie narusza przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Rozdział 2

Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, sprzętu oraz postępowania ze zużytymi bateriami i akumulatorami

Art. 6.

1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,0005% wagowo rtęci.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do ogniw guzikowych zawierających nie więcej niż 2% wagowo rtęci.
3. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory przenośne, w tym baterie i akumulatory zamontowane w sprzęcie, nie mogą zawierać więcej niż 0,002% wagowo kadmu.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do baterii i akumulatorów przenośnych, które są przeznaczone do użytku:
 - 1) w systemach awaryjnych i alarmowych, w tym w oświetleniu awaryjnym;
 - 2) w urządzeniach medycznych;
 - 3) w elektronarzędziach bezprzewodowych.

Art. 7.

1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe, powinny być oznakowane.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą dostosowania do wymagań przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej oraz względami ochrony środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, wzory oraz sposób znakowania baterii i akumulatorów, w tym zestawów oraz ogniw guzikowych, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia rzetelnej informacji o właściwościach i składzie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

Art. 8.

1. Wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory niespełniające przepisów ustawy podlegają wycofaniu z obrotu.
2. Koszty związane z wycofaniem baterii i akumulatorów, o których mowa w ust. 1, ponosi podmiot wprowadzający baterie i akumulatory.
3. Wojewódzki inspektor handlowy orzeka, w drodze decyzji, o wycofaniu z obrotu wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów niespełniających przepisów ustawy .

Art. 9.

1. Produkowany i wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i akumulatorów.
2. Do wprowadzanego do obrotu sprzętu, w którym zamontowane są baterie i akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informację o:
 - 1) sposobie bezpiecznego usunięcia baterii i akumulatorów z tego sprzętu;
 - 2) rodzaju zamontowanych baterii i akumulatorów.
3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do:
 - 1) sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
 - 2) sprzętu, w którym baterie i akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmiennym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii i akumulatorów jest technicznie niezbędne;
 - 3) sprzętu medycznego, który służy do podtrzymania funkcji życiowych oraz stymulatorów serca, w których niezbędne jest nieprzerwane źródło zasilania, a baterie i akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowany personel;
 - 4) sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii i akumulatorów przez personel niewykwalifikowany może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego baterii i akumulatorów lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.

Art. 10.

1. Zużyte baterie i akumulatory samochodowe i przemysłowe powinny być zbierane selektywnie według rodzajów, o których mowa w art. 12, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje zużytych baterii i akumulatorów samochodowych i przemysłowych, które powinny być zbierane selektywnie, kierując się potrzebą zapewnienia wysokich poziomów recyklingu oraz ułatwieniem procesów sortowania.

Art. 11.

1. Magazynowanie zużytych baterii i akumulatorów w zakładach przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów oraz w punktach zbierania zużytych baterii i akumulatorów powinno

odbywać się co najmniej w zamkniętych pojemnikach, odpornych na działanie warunków atmosferycznych, nieprzewodzących prądu oraz odpornych na działanie substancji zawartych w bateriach i akumulatorach.

2. Pojemniki, o których mowa w ust. 1, powinny być umieszczone w miejscu o utwardzonej, nieprzepuszczalnej nawierzchni.

3. Magazynowanie zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych w zakładach przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów powinno odbywać się na nawierzchniach nieprzepuszczalnych, podłączonych do kanalizacji działającej w obiegu zamkniętym, kierującej ścieki do specjalnych zbiorników lub do instalacji przerabiającej zużyte baterie i akumulatory.

Art. 12.

1. Technologie i instalacje służące do przetwarzania i recyklingu poszczególnych rodzajów zużytych baterii i akumulatorów powinny charakteryzować się co najmniej następującymi minimalnymi poziomami wydajności recyklingu:

- 1) w przypadku zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych – od 65% do 75% masy zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w tym recykling ołowiu na poziomie co najmniej 90%;
- 2) w przypadku zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych - 75% masy zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych, w tym recykling kadmu na poziomie co najmniej 95%;
- 3) w przypadku pozostałych zużytych baterii i akumulatorów - 50% masy zużytych baterii i akumulatorów.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, poziomy wydajności recyklingu i sposób ich obliczania, biorąc pod uwagę decyzję Komisji Europejskiej w sprawie obliczania poziomów wydajności recyklingu oraz uwzględniając wymogi ochrony środowiska, jak również rozwój techniczny i naukowy.

Art. 13.

Zakazuje się unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów poprzez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przetwarzanie.

Rozdział 3

Zadania Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 14.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr:
 - 1) wprowadzających baterie i akumulatory,
 - 2) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów – zwany dalej "rejestrem".
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w rejestrze, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia procesy przetwarzania wraz z podziałem na poszczególne rodzaje baterii i akumulatorów.

Art. 15.

1. Przedsiębiorca, który zamierza rozpocząć działalność w zakresie wprowadzania do obrotu baterii akumulatorów lub przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, przed dokonaniem pierwszego wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów lub pierwszego przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, jest obowiązany złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosek o wpis do rejestru oraz uzyskać numer rejestrowy.
2. Przedsiębiorca prowadzący działalność w obu zakresach, o których mowa w art. 14 ust. 1, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska jednego wniosku o wpis do rejestru, obejmującego dane wymagane dla obu wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące dane identyfikujące przedsiębiorcę:
 - 1) firmę, siedzibę (miejsca zamieszkania) i adres przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) datę i miejsce wpisu przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, do ewidencji działalności gospodarczej albo do Krajowego Rejestru Sądowego;
 - 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 – jeżeli został nadany;
 - 4) numer REGON przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1 – jeżeli został nadany;
 - 5) w przypadku przedsiębiorców wpisanych do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – numer rejestrowy nadany zgodnie z tą ustawą;

- 6) w przypadku prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów informację o:
 - a) rodzajach przetwarzanych baterii i akumulatorów oraz o prowadzonych procesach przetwarzania i recyklingu,
 - b) decyzji związanej z gospodarką odpadami, zawierającą datę wydania decyzji, czas jej obowiązywania, dane dotyczące mocy przetwórczych, oznaczenie organu wydającego decyzję oraz numer wydanej decyzji;
 - 7) inne dane określone na podstawie art. 21.
4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym baterie i akumulatory, składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 16.

1. Wpis do rejestru wprowadzających baterie i akumulatory podlega opłacie rejestrowej.
2. Wprowadzający baterie i akumulatory uiszcza opłatę rejestrową na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
3. Wprowadzający baterie i akumulatory wpisany do rejestru uiszcza, w terminie do końca lutego każdego roku, opłatę roczną na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, o którym mowa w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.
4. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.
5. Wprowadzający baterie i akumulatory, który jest jednocześnie wprowadzającym sprzęt i jest zarejestrowany w rejestrze, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, nie uiszcza opłaty rocznej, o której mowa w ust. 3.
6. Górne stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynoszą 1000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców górna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosi 200 zł.
7. Z obowiązku uiszczania opłaty rejestrowej zwalnia się przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory, posiadających certyfikowane systemy zarządzania środowiskowego, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. umożliwiającym organizacjom dobrowolne uczestnictwo we

wspólnotowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz.Urz. UE L 114 z 24.4.2001, str. 1).

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek:

- 1) opłaty rejestrowej,
- 2) opłaty rocznej

- biorąc pod uwagę koszty prowadzenia rejestru i bazy danych, o której mowa w art. 19 oraz to, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo w wykonywaniu działalności, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Art. 17.

W przypadku zmiany danych, które podlegają gromadzeniu w rejestrze, przedsiębiorcy wpisani do rejestru obowiązani są do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o zmianę wpisu do rejestru w terminie 30 dni od dnia dokonania zmiany.

Art. 18.

1. W przypadku trwałego zakończenia działalności przez przedsiębiorców wpisanych do rejestru, są oni obowiązani, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności, do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wykreślenie z rejestru.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska wykreśla z rejestru przedsiębiorcy, który jest do niego wpisany, w drodze decyzji.
3. Po wykreśleniu przedsiębiorców wpisanych do rejestru ich dane są archiwizowane.

Art. 19.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje wpisu przedsiębiorców podlegających wpisowi do rejestru, jeżeli wniosek o wpis zawiera kompletne dane, które podlegają gromadzeniu w tym rejestrze.
2. Do wniosku o wpis do rejestru oraz do wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 20.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

- 1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501), który może stanowić część kompleksowej bazy danych o produktach i gospodarce odpadami;
- 2) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane gromadzone w rejestrze;
- 3) zapewnia bezpieczeństwo danych gromadzonych w rejestrze;
- 4) udostępnia w swojej siedzibie oraz na stronie internetowej dane zawarte w rejestrze, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 1-5.

Art. 21.

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, art. 17 i art. 18 ust. 1 oraz sposób ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, uwzględniając odpowiednio przepisy prawne Wspólnoty Europejskiej, konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców podlegających wpisowi do rejestru, ujednolicenia formy składanych wniosków, ułatwienia ich przekazywania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz sprawności postępowania.

Art. 22.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcom podlegającym wpisowi numer rejestrowy.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia przedsiębiorców wpisanych do rejestru oraz marszałka województwa o nadanym numerze rejestrowym.
3. Numer rejestrowy nadaje się zgodnie z art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Art. 23.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy wpisanego do rejestru, odpowiednio w przypadku:

- 1) cofnięcia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami;
- 2) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu ustawowych obowiązków;
- 3) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 24.

1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do końca lutego każdego roku kalendarzowego, zbiorczą informację o wynikach kontroli przedsiębiorców wpisanych do rejestru, za poprzedni rok kalendarzowy.
2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy raport, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami, w tym informacje na temat osiągniętych poziomów zbierania oraz recyklingu.
3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, zakres i wzór przekazania raportu, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając przepisy prawne Wspólnoty Europejskiej dotyczące składania sprawozdań przez Państwa Członkowskie oraz zakres danych niezbędnych do dokonywania oceny funkcjonowania systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami.

Rozdział 4

Obowiązki wprowadzającego baterie i akumulatory

Art. 25.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów oraz właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i akumulatorami.
2. Wprowadzający baterie i akumulatory przemysłowe i samochodowe może zawierać porozumienia określające postanowienia dotyczące finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 1.

Art. 26.

Wprowadzający baterie i akumulatory może wprowadzać do obrotu tylko oznakowane baterie i akumulatory w sposób, o którym mowa w art. 7.

Art. 27.

Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami.

Art. 28.

W przypadku zgłoszenia przez użytkownika końcowego baterii i akumulatorów potrzeby odbioru zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych lub samochodowych, z wyjątkiem akumulatorów kwasowo-ołowiowych, wprowadzający baterie i akumulatory, który wprowadził je do obrotu, jest obowiązany do odebrania od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty zgłoszenia, zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych lub samochodowych, w ilości nie większej niż ilość przekazana temu użytkownikowi końcowemu baterii i akumulatorów, i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

Art. 29.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne, w celu zapewnienia sprawnego systemu zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, ma obowiązek zawrzeć umowę ze zbierającym zużyte baterie i akumulatory dotyczącą zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa co najmniej:

- 1) warunki sfinansowania przez wprowadzającego baterie i akumulatory zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych;
- 2) zobowiązanie do składania przez zbierającego zużyte baterie i akumulatory wprowadzającemu baterie i akumulatory przenośne sprawozdania o masie zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych z miejsc odbioru lub od użytkowników końcowych baterii i akumulatorów na poczet tego wprowadzającego baterie i akumulatory, wykazu punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie i akumulatory, wykazu miejsc odbioru, od których odbiera zużyte baterie i akumulatory oraz okresu trwania umowy z prowadzącym miejsce odbioru.

Art. 30.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne jest obowiązany do osiągnięcia:

- 1) do dnia 26 września 2012 r. poziomu zbierania w wysokości co najmniej 25 %;

- 2) do dnia 26 września 2016 r. oraz w kolejnych latach poziomu zbierania w wysokości co najmniej 45 %.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia ogłoszonego na 6 miesięcy przed dniem jego wejścia w życie, roczne poziomy zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, w poszczególnych latach do końca 2012 r. oraz do końca 2016 r., uwzględniając odpowiednio potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych oraz zwiększania jego efektywności, działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 31.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory realizuje obowiązek, o którym mowa w art. 25, art. 28, art. 29 ust. 1, art. 30 i art. 34 ust. 1:

- 1) samodzielnie albo
- 2) za pośrednictwem innych podmiotów.

2. Obowiązek prawidłowej realizacji obowiązków, o których mowa w art. 25, art. 28, art. 29 ust. 1, art. 30 i art. 34 ust. 1 spoczywa na wprowadzającym baterie i akumulatory.

Art. 32.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące rodzaju, liczby i masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

2. Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia, rocznego sprawozdania o rodzaju, liczbie i masie wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów.

3. W przypadku zakończenia przez wprowadzającego baterie i akumulatory działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wprowadzający baterie i akumulatory składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności.

4. Przy ustalaniu liczby i masy wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów nie uwzględnia się liczby i masy tych baterii i akumulatorów, w tym także stanowiących przynależność, część składową urządzenia lub dodatek do innych produktów, które zostały

wyeksportowane lub były przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego baterie i akumulatory lub innego przedsiębiorcę.

5. Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

Art. 33.

Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia, rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie i akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie i akumulatory przenośne.

Art. 34.

1. Wprowadzający baterie i akumulatory, w celu zapewnienia sprawnego systemu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, ma obowiązek zawrzeć umowę z zakładem przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa co najmniej:

- 1) warunki finansowania przez wprowadzającego baterie i akumulatory przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów;
- 2) zobowiązanie prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów do nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii i akumulatorów, dla których prowadzi procesy przetwarzania i recyklingu;
- 3) sposób i terminy przekazywania informacji przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2, o ilości przetworzonych zużytych baterii i akumulatorów oraz deklarowanych i osiągniętych poziomach recyklingu na rzecz tego wprowadzającego.

3. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1, wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany, w terminie trzech miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1, do zapewnienia realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. Wprowadzający baterie i akumulatory jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, z którym ma zawartą umowę, zawierającego:

- 1) firmę, siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres wprowadzającego baterie i akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wprowadzającego baterie i akumulatory – jeżeli został nadany;
- 3) numer REGON wprowadzającego baterie i akumulatory – jeżeli został nadany;
- 4) informację o rodzajach przetwarzanych zużytych baterii i akumulatorów oraz o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów;
- 5) informację o osiągniętych poziomach recyklingu odrębnie przez każdego prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów dla każdego rodzaju baterii i akumulatorów.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 32 ust. 2 i art. 33,
- 2) wzór wykazu, o którym mowa w ust. 4,
- 3) sposób przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 32 ust. 2 i art. 33 oraz wykazu, o którym mowa w ust. 4

- uwzględniając konieczność zidentyfikowania wprowadzającego baterie i akumulatory oraz ułatwienia przekazywania sprawozdań marszałkowi województwa.

Rozdział 5

Obowiązki użytkownika końcowego baterii i akumulatorów

Art. 35.

Zakazuje się umieszczania zużytych baterii i akumulatorów razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku.

Art. 36.

Użytkownik końcowy baterii i akumulatorów przenośnych jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, niezanieczyszczonych innymi odpadami,

w tym baterii i akumulatorów przenośnych, które nie mogą stanowić już źródła energii, do sprzedawcy detalicznego, sprzedawcy hurtowego, świadczącego usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów, zbierającego zużyte baterie i akumulatory lub innego miejsca odbioru.

Art. 37.

1. Użytkownik końcowy baterii i akumulatorów samochodowych jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych do sprzedawcy detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych, podmiotu prowadzącego usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów, zbierającego zużyte baterie i akumulatory lub wprowadzającego baterie i akumulatory samochodowe.
2. Użytkownik końcowy baterii i akumulatorów przemysłowych jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych do sprzedawcy detalicznego akumulatorów przemysłowych, podmiotu prowadzącego usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów, zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów lub wprowadzającego baterie i akumulatory przemysłowe.
3. Użytkownik końcowy baterii i akumulatorów przemysłowych niklowo-kadmowych jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych niklowo-kadmowych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych

Rozdział 6

Obowiązki podmiotu prowadzącego miejsce odbioru

Art. 38.

1. W miejscu odbioru zakazuje się zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych wraz z innymi odpadami w tym samym pojemniku.
2. Pojemniki służące do zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych w miejscach odbioru powinny być ustawione w miejscu publicznie dostępnym.
3. W miejscach odbioru zużyte baterie i akumulatory przenośne, niezanieczyszczone innymi odpadami, przyjmowane są nieodpłatnie.

4. W miejscu odbioru powinna znajdować się czytelna i dostępna dla użytkownika końcowego baterii i akumulatorów przenośnych informacja na temat możliwości oddania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych w tym miejscu.
5. Dopuszcza się, aby informacja, o której mowa w ust. 4, była umieszczana na pojemniku służącym do zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.
6. Przy sprzedaży użytkownikowi końcowemu baterii i akumulatorów przenośnych nie wykazuje się oddzielnie kosztów zbierania, przetwarzania i recyklingu.

Art. 39.

Prowadzący miejsce odbioru, będący sprzedawcą detalicznym baterii i akumulatorów przenośnych, którego powierzchnia sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.³⁾) przekracza 25 m², jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego przyjęcia selektywnie zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, niezanieczyszczonych innymi odpadami, od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów przenośnych poprzez udostępnienie pojemnika na zużyte baterie i akumulatory;
- 2) nieodpłatnego przekazania przyjętych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, o których mowa w pkt 1, sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie i akumulatory.

Art. 40.

Prowadzący miejsce odbioru, będący sprzedawcą hurtowym baterii i akumulatorów przenośnych, jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego przyjęcia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, niezanieczyszczonych innymi odpadami, od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów przenośnych oraz od sprzedawcy detalicznego, któremu przekazał baterie i akumulatory przenośne;
- 2) nieodpłatnego przekazania zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zbierającemu zużyte baterie i akumulatory.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492, z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087, z 2006 r. Nr 45, poz. 319 i Nr 225, poz. 1635. oraz z 2007 r. Nr 127, poz. 880.

Art. 41.

Prowadzący miejsce odbioru, będący przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów, jest obowiązany do:

- 1) nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od użytkowników końcowych baterii i akumulatorów przenośnych;
- 2) nieodpłatnego przekazania zużytych baterii i akumulatorów zbierającemu zużyte baterie i akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

Art. 42.

1. Prowadzący miejsce odbioru, niebędący sprzedawcą detalicznym, sprzedawcą hurtowym oraz przedsiębiorcą świadczącym usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów, może przyjmować od użytkowników końcowych baterii i akumulatorów przenośnych zużyte baterie i akumulatory przenośne, niezanieczyszczone innymi odpadami, pod warunkiem zawarcia umowy ze zbierającym zużyte baterie i akumulatory na odbiór zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna obejmować co najmniej zobowiązanie się zbierającego zużyte baterie i akumulatory do:

- 1) co najmniej nieodpłatnego i okresowego odbioru zużytych baterii i akumulatorów przenośnych;
- 2) nieodpłatnego dostarczenia pojemników do gromadzenia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

Art. 43.

1. Sprzedawca hurtowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o liczbie, masie i rodzajach udostępnionych i przekazanych baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikowi końcowemu baterii i akumulatorów na terytorium kraju oraz w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy.

2. Sprzedawca hurtowy jest obowiązany do przekazania wprowadzającemu baterie i akumulatory przenośne, od którego nabył baterie i akumulatory przenośne, w terminie do dnia 15 stycznia następującego po roku kalendarzowym, w którym nastąpiło to nabycie, informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 44.

Podmiot prowadzący miejsce odbioru jest zwolniony z obowiązku:

- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania lub transportu odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
- 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii i akumulatorów;
- 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.⁴⁾), w związku ze zbieraniem zużytych baterii i akumulatorów.

Rozdział 7

Obowiązki zbierającego zużyte baterie i akumulatory

Art. 45.

Zbierający zużyte baterie i akumulatory jest obowiązany do odebrania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, z którymi zawarł umowę, o której mowa w art. 42 ust. 1, na odbiór zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

Art. 46.

1. Zbierający zużyte baterie i akumulatory jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, a w przypadku zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, w pierwszej kolejności do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, który prowadzi co najmniej sortowanie zużytych baterii i akumulatorów.
2. Zbierający zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przekazania zebranych zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych podmiotowi, który łącznie spełnia warunki, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 i art. 51 ust. 2.

⁴⁾ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 665, Nr 88, poz. 587, Nr 127, poz. 880, Nr 191, poz. 1373 i Nr 247, poz. 1844.

3. Zbierający zużyte baterie i akumulatory niklowo-kadmowe jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów niklowo-kadmowych.

Art. 47.

1. Zbierający zużyte baterie i akumulatory jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące masy zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, ogółem i w rozbiciu na poszczególnych wprowadzających baterie i akumulatory, z którymi ma zawartą umowę, o której mowa w art. 29.

2. Zbierający zużyte baterie i akumulatory jest obowiązany do przekazania sprawozdania zawierającego informacje, o której mowa w ust. 1, do marszałka województwa, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego; sprawozdanie to stanowi część zbiorczego zestawienia danych, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

3. Przez masę zużytych baterii i akumulatorów należy rozumieć masę zużytych baterii i akumulatorów zebranych bezpośrednio od użytkowników końcowych oraz z miejsc odbioru i przekazanych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

4. Zbierający zużyte baterie i akumulatory jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

Rozdział 8

Obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów

Art. 48.

Zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów oraz powstających z nich odpadów.

Art. 49.

1. Zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, który zawarł umowę z wprowadzającym baterie i akumulatory, o której mowa w art. 34 ust. 1, obowiązany jest do nieodpłatnego przyjmowania zużytych baterii i akumulatorów.

2. Łączna ilość zużytych baterii i akumulatorów przyjmowana do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów na podstawie umów z wprowadzającymi baterie i akumulatory, nie może przekroczyć ilości odpadów dopuszczonych do odzysku w zezwoleniu na prowadzenie działalności w zakresie odzysku odpadów.

Art. 50.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych jest obowiązany do uzyskania pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest wydawane dla zakładu, który spełnia wymagania, o których mowa w art. 51 ust. 2.

Art. 51.

1. Zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów w ramach prowadzonej działalności, z zastrzeżeniem ust. 2, przygotowuje zużyte baterie i akumulatory do recyklingu i unieszkodliwiania poprzez:

- 1) sortowanie zużytych baterii i akumulatorów na poszczególne rodzaje, o których mowa w art. 12, z zastrzeżeniem ust. 6, lub
- 2) przetwarzanie poszczególnych rodzajów zużytych baterii i akumulatorów na odpowiednie frakcje materiałowe i recykling co najmniej wyodrębnionych metali, w instalacjach i przy użyciu technologii charakteryzujących się co najmniej minimalnymi poziomami wydajności recyklingu, o których mowa w art. 12.

2. Zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych prowadzi działalność obejmującą łącznie co najmniej procesy:

- 1) oddzielania od zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych innych rodzajów zużytych baterii i akumulatorów oraz odpadów;
- 2) usunięcia wszystkich cieczy i kwasów, w tym ich odzysk lub unieszkodliwianie;
- 3) automatycznego rozdrabniania zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych i automatycznego rozdziału uzyskanych materiałów na co najmniej frakcje ołowiu metalicznego, pastę ołowiową i tworzyw sztucznych;
- 4) rafinacji ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych.

3. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest obowiązany przekazać poszczególne rodzaje posortowanych zużytych baterii

i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii i akumulatorów, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dla których sam nie prowadzi przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

4. Sortowanie zużytych baterii i akumulatorów na poszczególne rodzaje stanowi proces odzysku R15 wymieniony w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

5. Procesy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 stanowią, w zależności od stosowanej metody, procesy odzysku R3 – R6 wymienione w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, inne rodzaje zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, które powinny być wydzielone w procesie sortowania, kierując się koniecznością zapewnienia wymaganych poziomów recyklingu oraz ułatwieniem procesów sortowania.

7. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania poziomu wydajności recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, uwzględniając konieczność zapewnienia recyklingu w najwyższym technicznie możliwym do osiągnięcia stopniu przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych kosztów.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania w zakresie przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów oraz dla powstających z nich produktów lub odpadów, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony środowiska i zdrowia człowieka ze względu na zawartość w nich substancji niebezpiecznych.

Art. 52.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów w zależności od rodzaju prowadzonego przetwarzania i recyklingu jest obowiązany do prowadzenia ewidencji obejmującej informacje dotyczące:

- 1) rodzaju i masy przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów od zbierających zużyte baterie i akumulatory;
- 2) rodzaju i masy przetworzonych zużytych baterii i akumulatorów;
- 3) osiągniętych poziomów recyklingu.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest obowiązany do przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów w instalacjach i przy użyciu

technologii spełniających wymogi określone dla najlepszych dostępnych technik, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, zapewniających osiągnięcie co najmniej wymaganych poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 12.

3. Masę zużytych baterii i akumulatorów przyjętych przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

4. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest obowiązany do przekazania marszałkowi, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego, informacji, o której mowa w ust. 1; sprawozdanie to stanowi część zbiorczego zestawienia danych, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

5. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest obowiązany do przechowywania ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez okres pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczy.

Rozdział 9

Oплата produktowa i оплата за wprowadzanie do оборота baterii i akumulatorów przenосных

Art. 53.

1. Rozliczenie wykonania obowiązku zapewnienia wymaganego poziomu zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenосных, o którym mowa w art. 30, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Jeżeli wprowadzający baterie i akumulatory przenосные nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30, jest obowiązany do wpłacenia оплаты продуктовой.

Art. 54.

1. Podstawę obliczenia оплаты продуктовой stanowi masa zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenосных.

2. Należną оплату продуктовую oblicza się jako iloczyn stawki оплаты продуктовой i różnicy pomiędzy masą zużytych baterii i akumulatorów przenосных, jaką należy zebrać, aby

osiągnąć wymagany poziom zbierania w danym roku kalendarzowym, a masą zebranych w tym roku zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

Art. 55.

1. Stawka opłaty produktowej dla zużytych baterii i akumulatorów przenośnych wynosi od 0,80 zł do 12 zł za kilogram.
2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych baterii i akumulatorów oraz koszty zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów.

Art. 56.

1. Obowiązek obliczenia należnej opłaty produktowej powstaje na koniec roku kalendarzowego.
2. Opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.
3. Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty produktowej.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.

Art. 57.

1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie i akumulatory, pomimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.
2. W przypadku niewykonania decyzji określonej w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewpłaconej opłaty produktowej.
3. Termin płatności opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca wysokość opłaty stała się ostateczna.

Art. 58.

Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne obowiązany jest do ponoszenia z tego tytułu opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych.

Art. 59.

1. Podstawę obliczenia wysokości opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych stanowi liczba wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych wyrażona w sztukach.
2. Wysokość stawki opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych wynosi od 0,10 zł do 2 zł za sztukę.
3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych, uwzględniając ich wpływ na środowisko, długość życia baterii i akumulatorów oraz rodzaj użytych substancji chemicznych.

Art. 60.

1. Obowiązek wniesienia opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych powstaje na koniec roku kalendarzowego.
2. Opłata za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.
3. Wprowadzający baterie i akumulatory przenośne jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia marszałkowi województwa, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, rocznego sprawozdania o wysokości należnej opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych.
4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, kierując się potrzebą ujednolicenia sprawozdań.

Art. 61.

Do ponoszenia opłat produktowych oraz opłat za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29

sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾), z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Rozdział 10

Oplata depozytowa

Art. 62.

1. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych jest obowiązany do przyjęcia od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego samochodowego lub przemysłowego.
2. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych jest obowiązany do pobrania od kupującego opłaty depozytowej, jeżeli przy sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego, kupujący nie przekazał mu zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego samochodowego i przemysłowego.
3. Stawka opłaty depozytowej wynosi od 30 zł do 80 zł za sztukę akumulatora kwasowo-ołowiowego samochodowego lub przemysłowego.
4. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych jest obowiązany przy sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego do potwierdzenia na fakturze VAT albo na paragonie fiskalnym wysokości pobranej opłaty depozytowej.
5. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych, który pobrał opłatę depozytową, jest obowiązany, w terminie 30 dni od daty sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego, do przyjęcia zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego i zwrotu pobranej opłaty depozytowej, potwierdzając jej zwrot na fakturze VAT albo na paragonie fiskalnym.
6. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych i przemysłowych, w widocznym miejscu, informacji o:
 - 1) warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego samochodowego i przemysłowego oraz zwrotu pobranej opłaty depozytowej

⁵⁾ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671.

w punkcie sprzedaży akumulatorów kwasowo-ołowiowych i punktach zbierania zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, zorganizowanych przez wprowadzającego akumulatory kwasowo-ołowiowe samochodowe i przemysłowe, którego akumulatory kwasowo-ołowiowe sprzedaje;

- 2) określonym w przepisach o Inspekcji Handlowej prawie składania skarg i wniosków dotyczących nieprawidłowości w realizacji obowiązków wynikających z ustawy przez sprzedawcę detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych;
- 3) instytucji, do której należy składać skargi i wnioski dotyczące nieprawidłowości w realizacji obowiązków wynikających z ustawy przez sprzedawcę detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych.

7. Sposób magazynowania zużytych akumulatorów przez sprzedawcę detalicznego nie może naruszać przepisów dotyczących odzysku, unieszkodliwiania, zbierania i transportu odpadów niebezpiecznych.

8. Sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych przekazuje na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności sprzedawcy detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych, do 31 marca roku kalendarzowego, następującego po roku, w którym nastąpiło pobranie opłaty, nieodebraną opłatę depozytową.

9. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłaty depozytowej, uwzględniając konieczność zróżnicowania tych opłat z uwagi na rodzaje zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych.

Art. 63.

1. Wprowadzający akumulatory kwasowo-ołowiowe samochodowe i przemysłowe jest obowiązany do dołączenia do akumulatora kwasowo-ołowiowego informacji o warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego samochodowego lub przemysłowego oraz o zorganizowanych przez niego punktach zbierania zużytych akumulatorów.

2. Wprowadzający akumulatory kwasowo-ołowiowe samochodowe lub przemysłowe jest obowiązany do odebrania na własny koszt od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego akumulatora kwasowo-ołowiowego zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych i przekazania ich do przetwarzania i recyklingu.

3. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych lub przemysłowych jest niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w prowadzonej działalności gospodarczej, wprowadzający akumulatory kwasowo-ołowiowe jest obowiązany do przyjęcia od kupującego zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego wprowadzonego przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytowej w zorganizowanych przez niego punktach zbierania zużytych akumulatorów w terminie 45 dni od dnia sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego.
4. Zwrot opłaty depozytowej, o której mowa w ust. 3, następuje za potwierdzeniem na fakturze VAT albo paragonie fiskalnym, o których mowa w art. 62 ust. 4.

Rozdział 11

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 64.

1. Marszałek województwa weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach oraz wykazach, o których mowa w art. 32 ust. 2, art. 33, art. 34 ust. 4, art. 47 ust. 2, art. 52 ust. 4, art. 56 ust. 3 i art. 60 ust. 3.
2. Marszałek województwa wprowadza informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 32 ust. 2, art. 33, art. 34, art. 47 ust. 2 oraz art. 52 ust. 4, do kompleksowej bazy danych o produktach i gospodarce odpadami, w terminie do dnia 31 marca roku kalendarzowego, w którym sprawozdania i wykazy zostały przekazane.
3. Marszałek województwa może zobowiązać wprowadzającego baterie i akumulatory, zbierającego zużyte baterie i akumulatory oraz prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, do przedłożenia dokumentów, o których mowa w art. 32 ust. 1, art. 47 ust. 1 oraz art. 52 ust. 1.

Art. 65.

1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym właściwością tego organu.
2. Marszałek województwa może upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległego mu urzędu marszałkowskiego.
3. Kontrolujący, wykonując kontrolę, jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnymi urządzeniami przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 – na pozostały teren;
 - 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych;
 - 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
 - 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli, w tym ksiąg podatkowych.
4. Marszałek województwa lub osoby przez niego upoważnione są uprawnieni do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom ustawy.
5. Marszałek województwa występuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie odpowiednich działań będących w jego kompetencji, jeżeli w wyniku kontroli organy te stwierdzą naruszenie przez kontrolowany podmiot przepisów ustawy lub występuje uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, przekazując dokumentację sprawy.
6. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna obowiązani są umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 3.

Art. 66.

1. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej.
2. Protokół podpisują kontrolujący oraz kierownik kontrolowanego podmiotu lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem.
3. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną kontrolujący umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie marszałkowi województwa.

Art. 67.

Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się:

- 1) w przypadku wprowadzającego baterie i akumulatory - marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego baterie i akumulatory, a w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego;
- 2) w przypadku zbierającego zużyte baterie i akumulatory lub prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów - marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie zbierania lub przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

Art. 68.

1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i odpowiedniego przekazywania wpływów z opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych.
2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody budżetu województwa samorządowego, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na Subfundusz Gospodarki Odpadami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
3. Wpływy z opłat produktowych i opłat za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych w wysokości 20 % stanowią dochody budżetu województwa samorządowego z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłat produktowych i obsługę administracyjną systemu opłat produktowych oraz opłat za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych .

Art. 69.

1. Marszałek województwa udostępnia na stronie internetowej oraz w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz miejsc odbioru i punktów zbierania zużytych baterii i akumulatorów wraz ze zbierającymi zużyte baterie i akumulatory na terenie województwa.
2. Marszałek województwa organizuje działania edukacyjne o zasięgu regionalnym.

3. Minister właściwy do spraw środowiska organizuje działania edukacyjne o zasięgu krajowym oraz koordynuje działania edukacyjne o zasięgu regionalnym przeprowadzane przez marszałków województw.

Art. 70.

1. Właściwy organ, zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, wzywa prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów do zaniechania naruszeń, a jeżeli prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, cofa to zezwolenie.

2. Właściwy organ odmówi wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i unieszkodliwiania odpadów prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, w którym zastosowana technologia i instalacja nie zapewniają osiągnięcia poziomów wydajności recyklingu, o których mowa w art. 12.

3. Właściwy organ, zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w przypadku unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów poprzez ich składowanie na składowisku odpadów lub termiczne przekształcanie przez podmiot prowadzący działalność w zakresie unieszkodliwiania, wzywa do zaniechania naruszeń, a jeżeli prowadzący działalność w zakresie unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów mimo wezwania nadal narusza przepisy ustawy lub działa niezgodnie z wydanym zezwoleniem, cofa to zezwolenie.

Art. 71.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów, o których mowa w art. 6-9, art. 39-41, art. 62 i art. 63 sprawuje Inspekcja Handlowa.

Rozdział 12

Przepisy karne i karny pieniężne

Art. 72.

Kto przetwarza zużyte baterie i akumulatory poza zakładem przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów,

podlega karze grzywny do 100 000 zł.

Art. 73.

Kto, wbrew przepisom art. 15 ust. 1, art. 18 lub art. 19 ust 1, nie składa wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru lub wniosku o wykreślenie z rejestru, albo składa wnioski nierzetelne,

podlega karze grzywny.

Art. 74.

Kto, wbrew przepisowi art. 27, nie umieszcza numeru rejestrowego na dokumentach związanych z obrotem bateriami i akumulatorami,

podlega karze grzywny.

Art. 75.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wbrew przepisom art. 32:

- 1) nie prowadzi lub nie przechowuje ewidencji obejmującej informacje o wprowadzonych do obrotu bateriach i akumulatorach, lub prowadzi ewidencję nierzetelnie,
- 2) nie składa sprawozdania o wprowadzanych do obrotu bateriach i akumulatorach, składa je nieterminowo lub składa sprawozdanie nierzetelne
- podlega karze grzywny do 50 000 zł.

Art. 76.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wbrew przepisom art. 33, nie przedkłada marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania wraz z wykazem punktów zbierania prowadzonych przez danego zbierającego zużyte baterie i akumulatory oraz wykazem miejsc odbioru, z których zbierający odbiera zużyte baterie i akumulatory przenośne, składa je nieterminowo lub składa sprawozdania nierzetelne,

podlega karze grzywny.

Art. 77.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 34 ust. 4, nie przedkłada marszałkowi województwa wykazu zakładów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, z którymi zawarł umowę,

podlega karze grzywny.

Art. 78.

Kto, wbrew przepisowi art. 35, umieszcza zużyte baterie i akumulatory razem z innymi odpadami w tym samym pojemniku,
podlega karze grzywny.

Art. 79.

Kto, wbrew przepisowi art. 39:

- 1) odmawia dokonania nieodpłatnego przyjęcia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów,
- 2) nie przekazuje nieodpłatnie przyjętych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych sprzedawcy hurtowemu lub zbierającemu zużyte baterie i akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 80.

Kto, wbrew przepisowi art. 40:

- 1) odmawia dokonania nieodpłatnego przyjęcia zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od użytkownika końcowego baterii i akumulatorów oraz od sprzedawcy detalicznego,
- 2) nie przekazuje nieodpłatnie przyjętych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych zbierającemu zużyte baterie i akumulatory
- podlega karze grzywny.

Art. 81.

Kto, wbrew przepisom art. 41:

- 1) nie przyjmuje nieodpłatnie zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od użytkowników końcowych baterii i akumulatorów przenośnych,
- 2) nie przekazuje zużytych baterii i akumulatorów zbierającemu zużyte baterie i akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów
- podlega karze grzywny.

Art. 82.

Kto, wbrew przepisom art. 43:

- 1) nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o liczbie, masie i rodzajach udostępnionych i przekazanych baterii i akumulatorów przenośnych użytkownikowi końcowemu baterii i akumulatorów na terytorium kraju oraz w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy albo prowadzi ewidencję nierzetelnie,
 - 2) nie przekazuje wprowadzającemu baterie i akumulatory przenośne, od którego nabył baterie i akumulatory przenośne, informacji, o której mowa w pkt 1, albo przekazuje informację nierzetelną
- podlega karze grzywny.

Art. 83.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 45, odmawia dokonania nieodpłatnego odbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, podlega karze grzywny.

Art. 84.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 47:

- 1) nie prowadzi ewidencji albo prowadzi ewidencję nierzetelnie,
 - 2) nie przekazuje sprawozdania do marszałka województwa lub przekazuje je nieterminowo,
 - 3) nie przechowuje ewidencji przez okres 5 lat
- podlega karze grzywny.

Art. 85.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 49, nie przyjmuje nieodpłatnie zużytych baterii i akumulatorów, podlega karze grzywny.

Art. 86.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 52:

- 1) nie prowadzi ewidencji albo prowadzi ewidencję nierzetelnie,

- 2) nie przekazuje lub przekazuje nieterminowo marszałkowi województwa informacji dotyczącej:
 - a) rodzaju i masy przyjętych do przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów od zbierających zużyte baterie i akumulatory,
 - b) rodzaju i masy przetworzonych zużytych baterii i akumulatorów,
 - c) osiągniętych poziomów recyklingu,
- 3) nie przechowuje ewidencji przez okres 5 lat
 - podlega karze grzywny.

Art. 87.

Kto, wbrew art. 62:

- 1) nie przyjmuje zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego,
- 2) nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o systemie zbierania zużytych akumulatorów
 - podlega karze grzywny.

Art. 88.

Kto, wbrew art. 63:

- 1) nie dołącza do akumulatora kwasowo-ołowiowego informacji o warunkach i trybie zwrotu zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego oraz o zorganizowanych przez niego punktach zbierania zużytych akumulatorów,
- 2) nie odbiera na własny koszt od użytkownika końcowego, sprzedawcy detalicznego oraz sprzedawcy hurtowego akumulatora kwasowo-ołowiowego zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych i nie przekazuje ich do recyklingu
 - podlega karze grzywny.

Art. 89.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 6, wprowadza do obrotu baterie i akumulatory, które zawierają więcej niż:

- 1) 0,0005% wagowo rtęci lub
- 2) 0,002% wagowo kadmu
 - podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 90.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 7, wprowadza do obrotu nieoznakowane baterie i akumulatory, w tym zestawy oraz ogniwa guzikowe,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 91.

Kto, wbrew przepisowi art. 8, nie wycofuje z obrotu nieoznakowanych lub oznakowanych niezgodnie z wymaganiami ustawy baterii i akumulatorów,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 92.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu sprzętu, wbrew przepisowi art. 9, wprowadza do obrotu sprzęt, w którym są zamontowane baterie i akumulatory, bez dołączenia do niego instrukcji w języku polskim lub dołącza instrukcję nierzetelną,

podlega karze pieniężnej od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 93.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 46 nie przekazuje odebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów,

podlega karze pieniężnej od 5 000 zł do 100 000 zł.

Art. 94.

Kto, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, wbrew przepisowi art. 51, nie przekazuje poszczególnych rodzajów posortowanych zużytych baterii i akumulatorów prowadzącemu zakład przetwarzania danego rodzaju zużytych baterii i akumulatorów,

podlega karze pieniężną od 1 000 zł do 100 000 zł.

Art. 95.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 72–88, następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 96.

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 89-94 wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 89-94, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.
3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 89-94, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
4. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w art. 89-94, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 13

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 97.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, Nr 75, poz. 493 i Nr 88, poz. 587) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15c dodaje się pkt 15d w brzmieniu:

"15d) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z wyjątkiem przepisów art. 6-9, art. 39-41, art. 62 i art. 63;"

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 128, poz. 1351, z 2005 r. Nr 132, poz. 1103 i Nr 143, poz. 1203, z 2006 r. Nr 226, poz. 1648 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589 i Nr 99, poz. 664.

Art. 98.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.⁷⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16c dodaje się pkt 16d w brzmieniu:

"16d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 3 oraz art. 53 ust. 2 tej ustawy,".

Art. 99.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁸⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19c dodaje się pkt 19d w brzmieniu:

"19d) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr ..., poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w 16 ust. 1 i 3 oraz art. 53 ust. 2 tej ustawy,".

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 101, poz. 1090, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i poz. 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i poz. 1691 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, poz. 1205 i poz. 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i poz. 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i poz. 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i poz. 1366, Nr 169, poz. 1418 i poz. 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i poz. 711, Nr 107, poz. 723, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i poz. 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i poz. 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i poz. 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i poz. 1420, Nr 179, poz. 1484 oraz Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238.

Art. 100.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

"2b) kontrola przestrzegania przepisów art. 6-9, art. 39-41, art. 62 i art. 63, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr ..., poz....),".

Art. 101.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.²⁾) w art. 401 po ust. 12b dodaje się ust. 12c w brzmieniu:

"12c. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 53 ust. 2, art. 57 ust. 2, art. 58 i art. 62 ust. 8 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr ..., poz. ...), które są gromadzone na wyodrębnionym rachunku, zwanym Subfunduszem Gospodarki Odpadami.”.

Art. 102.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251 i Nr 88, poz. 587) uchyla się art. 41.

Art. 103.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz.U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Ustawa określa obowiązki przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095) wprowadzających na terytorium kraju produkty w opakowaniach, których rodzaje określa załącznik nr 1 do ustawy, i produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy oraz określa zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej.",

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293, z 2005 r. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1033.

"3. Przepisy ustawy stosuje się również do przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towary, których częściami składowymi lub przynależnościami są produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy.";

2) w art. 2:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) odpadzie poużytkowym – rozumie się przez to odpady powstające z produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;"

c) uchyla się pkt 8,

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

"9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną za opakowania w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, a także opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku wprowadzania na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy;"

e) w pkt 12a średnik na końcu zastępuje się kropką i uchyla się pkt 13;

3) w art. 3 uchyla się ust. 3a i 3b;

4) w art. 9 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

"1. Przedsiębiorca rozpoczynający działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy, lub produktów, o których mowa w załączniku nr 3 do ustawy, jest obowiązany bez wezwania złożyć zawiadomienie o tym fakcie marszałkowi województwa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu w opakowaniu wymienionym w załączniku nr 1 do ustawy lub produktu wymienionego w załączniku nr 3 do ustawy.";

5) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których wprowadził na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;"

- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- "3) odpowiednio masie lub ilości opakowań, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wymienieni w wykazie wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;"
- 6) w art. 12:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- "3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie albo ilości produktów lub opakowań.",
- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- "4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy i produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy.
5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy oraz produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy nie przekracza 50 zł.";
- 7) art. 13 otrzymuje brzmienie;
- „Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach.”;
- 8) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 2 i 3;
- 9) w art. 15 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- "2) odpowiednio masie lub ilości opakowań wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, w których przedsiębiorcy wprowadzili na rynek krajowy produkty, lub wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, z podziałem na poszczególne ich rodzaje;"
- 10) uchyla się rozdział 4;
- 11) art. 25 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się odpowiednio marszałka województwa oraz urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego na rynek krajowy produkty w opakowaniach wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy lub produkty wymienione w załączniku nr 3 do ustawy, oraz organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca

zamieszkania na terytorium kraju – odpowiednio Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.";

12) uchyla się art. 26;

13) uchyla się art. 30;

14) w art. 37 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

"Kto będąc przedsiębiorcą prowadzącym organizację odzysku lub działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów określonych w załącznikach nr 1 i 3 do ustawy:";

15) uchyla się art. 38 i 39;

16) art. 40 otrzymuje brzmienie:

"Art. 40. Orzekanie w sprawach o czyny określone w art. 37–37b następuje na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 106, poz. 1148, z późn. zm.⁶⁾).";

17) uchyla się załącznik nr 2;

18) w załączniku nr 4 uchyla się poz. 8–13;

19) w załączniku nr 4a uchyla się poz. 8–13.

Art. 104.

W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

"Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz z zużytymi bateriami i akumulatorami stanowiącymi przynależność lub część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów.”.

3) w art. 47 dodaje się ust. 1 i 2 w brzmieniu:

„Art. 47. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazywać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 7.

2. Prowadzący zakład przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów zbierającemu zużyte baterie i akumulatory lub do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.”.

4) w załączniku nr 2 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) baterie i akumulatory,".

Art. 105.

W ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, Nr 175, poz. 1458 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1236) treść art. 22 oznacza się jako ust. 2 i dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów samochodowych do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, który prowadzi przetwarzanie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 106.

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) w art. 8 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, obejmujące niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, zużytych baterii i akumulatorów przenośnych oraz odpadów z remontów.”.

Art. 107.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 18 w brzmieniu:

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381, Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984.

„18) z opłat, o których mowa w art. 16 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

2) w ust. 6a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 3 w brzmieniu:

„3) prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 14 ustawy z dnia ... o zużytych bateriach i akumulatorach - w przypadku uzyskiwania dochodów z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 18.”.

Rozdział 14

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 108.

Przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, jest obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru w terminie do dnia 30 września 2009 r.

Art. 109.

1. Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest obowiązany do dostosowania tego zakładu do wymagań wynikających z przepisów ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2010 r.

2. Jeżeli decyzja związana z gospodarką odpadami jest niezgodna z przepisami ustawy, prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów jest obowiązany do złożenia wniosku o zmianę decyzji związanej z gospodarką odpadami w terminie do dnia 30 czerwca 2010 r.

Art. 110.

1. Do rozliczenia wykonania obowiązków za rok 2009 w roku 2010 stosuje się przepisy ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, obowiązujące do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Przy obliczaniu należnej opłaty produktowej:

- 1) za rok 2010 – uwzględnia się poziomy zbierania osiągnięte tylko w tym roku, przy czym opłata stanowi $\frac{1}{4}$ należnej kwoty;
- 2) za rok 2011 uwzględnia się poziomy zbierania osiągnięte w tym roku i roku poprzednim, przy czym opłata stanowi $\frac{1}{2}$ należnej kwoty.

Art. 111.

Z dniem wejścia ustawy w życie traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać wytwarzane i wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory (Dz. U. Nr 182, poz. 1519).

Art. 112.

1. Inspekcja Ochrony Środowiska przeprowadza kontrolę, czy do dnia 26 września 2011 r. zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów spełniają wymagania, o których mowa w art. 12.
2. W przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, decyzja związana z gospodarką odpadami dla zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów zostaje cofnięta.

Art. 113.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 26 września 2008 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 12, który wchodzi w życie z dniem 26 września 2011 r., za wyjątkiem ust. 1 pkt 1 i 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.;
- 2) art. 14-24, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.;
- 3) art. 9, art. 25-31, art. 33, art. 34, art. 41, art. 50, art. 51, art. 52 ust. 2 i 4, art. 53-61, art. 103 i art. 109, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., za wyjątkiem art. 51 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Załącznik nr 1

Baterie i akumulatory przemysłowe

1. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do awaryjnego lub rezerwowego zasilania energetycznego, w tym w szpitalach, na lotniskach i w biurach.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w środkach transportu, w tym pociągach i w samolotach, na morskich platformach wiertniczych i w latarniach morskich.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do podręcznych terminali płatniczych, w tym w placówkach handlowych i restauracjach oraz czytników kodów kreskowych w placówkach handlowych.
4. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do profesjonalnego sprzętu wideo dla stacji telewizyjnych i profesjonalnych studiów.
5. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone wyłącznie do latarek górniczych i latarek dla nurków umieszczonych na kaskach górników i nurków, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku 2.
6. Rezerwowe baterie i akumulatory, które są przeznaczone do drzwi uruchamianych elektrycznie, zapobiegające ich blokowaniu lub przytrzaśnięciu osób.
7. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w oprzyrządowaniu lub w różnych rodzajach sprzętu pomiarowego i oprzyrządowania, z wyłączeniem baterii i akumulatorów, o których mowa w załączniku 2.
8. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w powiązaniu z płytą ogniwa słonecznego, urządzeniami fotogalwanicznymi i innymi urządzeniami wykorzystującymi energię odnawialną.
9. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w pojazdach z napędem elektrycznym, w szczególności wyposażone w napęd elektryczny samochody, wózki inwalidzkie, rowery, pojazdy używane na lotnisku i pojazdy do transportu automatycznego.
10. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1-9, oraz które nie są bateriami i akumulatorami przenośnymi bądź samochodowymi.

Baterie i akumulatory przenośne

1. Baterie jednoogniowe typu AA i AAA.
2. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w telefonach przenośnych, komputerach przenośnych, elektronarzędziach bezprzewodowych, zabawkach i sprzęcie gospodarstwa domowego.
3. Baterie i akumulatory, które są przeznaczone do używania w gospodarstwach domowych do zwykłych celów.
4. Inne baterie i akumulatory, niewymienione w pkt 1-3, które mogą być bez trudności przenoszone oraz nie są bateriami i akumulatorami samochodowymi i przemysłowymi.

Elektronarzędzia bezprzewodowe

1. Narzędzia zasilane baterią i akumulatorem, w tym przeznaczone do toczenia, frezowania, szlifowania, rozdrabniania, piłowania, cięcia, ścinania, wiercenia, przebijania otworów, wykrawania, uderzania młotkiem, nitowania, śrubowania, polerowania lub podobnej obróbki drewna, metalu i innych materiałów, a także do koszenia, cięcia i innych prac ogrodowych.
2. Inne narzędzia zasilane baterią i akumulatorem, niewymienione w pkt 1, które są przeznaczone do wykorzystywania w działalności serwisowej, budowlanej lub ogrodniczej.

UZASADNIENIE

dla projektu ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach

1. Wprowadzenie

Projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach zmierza do wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. UE. L 266, z 26.9.2006, str. 1), zwanej dalej "dyrektywą 2006/66/WE". Podstawowym celem dyrektywy 2006/66/WE jest zminimalizowanie ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów na środowisko poprzez redukcję ilości substancji niebezpiecznych w odpadach i ich zbieranie i recykling, a także zharmonizowanie wymogów dotyczących zawartości metali ciężkich w bateriach i akumulatorach oraz wymogów dotyczących ich oznaczania. Dyrektywa 2006/66/WE ustanawia regulacje dotyczące wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów (w tym zakaz wprowadzania tych produktów zawierających substancje niebezpieczne) oraz zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów (w tym systemy zbierania, docelowe poziomy zbierania, zasady informowania użytkowników końcowych baterii i akumulatorów o zbieraniu i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów oraz obowiązki producentów baterii i akumulatorów). Dyrektywa 2006/66/WE obejmuje swym zakresem wszystkie baterie i akumulatory wprowadzane do obrotu na obszarze Wspólnoty Europejskiej, niezależnie od ich rodzajów, kształtu, pojemności, masy, składu materiałowego i sposobu użycia. Jednocześnie w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE ustanowiono dwa wyjątki, do których nie mają zastosowania jej przepisy. Należą do nich baterie i akumulatory używane w urządzeniach związanych z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, broni, amunicji i urządzeniach wojennych, z wyjątkiem produktów, które nie są przeznaczone specjalnie do celów wojskowych, a także w urządzeniach przeznaczonych do wysłania w przestrzeń kosmiczną.

W polskim porządku prawnym problematyka baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów rozproszona jest w aktach normatywnych różnej rangi. Dążąc do jej przedstawienia należy zwrócić uwagę na cztery zasadnicze kompleksy zagadnień.

Po pierwsze, ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie

depozytowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607) statuuje w szczególności postanowienia w zakresie:

- 1) obowiązków przedsiębiorców, wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe),
 - b) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe),
 - c) ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części;
- 2) ustalania i pobierania opłaty depozytowej, tj. opłaty pobieranej przy sprzedaży detalicznej akumulatorów kwasowo-ołowiowych jako osobnych produktów, której zwrot następuje po przekazaniu zużytego akumulatora sprzedawcy detalicznemu tych akumulatorów lub do punktu systemu zbierania zużytych akumulatorów zorganizowanego przez przedsiębiorcę;
- 3) ustalania i pobierania opłaty produktowej, tj. opłaty wpłacanej przez przedsiębiorców wprowadzających na rynek krajowy:
 - a) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (wielkogabarytowe),
 - b) akumulatory niklowo-kadmowe i niklowo-żelazowe oraz inne akumulatory elektryczne (małogabarytowe),
 - c) ogniwa i baterie galwaniczne oraz ich części, z wyłączeniem części ogniw i baterii galwanicznych.

Po drugie, ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) zawiera regulacje dotyczące baterii i akumulatorów stanowiących przynależność sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w szczególności:

- 1) zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym nastąpiło wprowadzenie tego sprzętu, sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do tej ustawy, z wyszczególnieniem danych o rodzaju i masie baterii i akumulatorów stosowanych na potrzeby działania sprzętu, przy czym ustęp 2 tego artykułu

precyzuje, że w przypadku zakończenia działalności wprowadzający sprzęt składa to sprawozdanie w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności;

- 2) w myśl art. 26 ust. 1 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny jest obowiązany do opracowania, przeznaczonej dla prowadzących zakłady przetwarzania, informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia nowego typu sprzętu, przy czym ust. 2 pkt 2 tego artykułu precyzuje, że informacja ta powinna zawierać w szczególności wskazanie umiejscowienia w sprzęcie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy, w tym baterii i akumulatorów, które powinny zostać usunięte z tego sprzętu;
- 3) art. 46 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym statuuje obowiązki zakładu przetwarzania, definiowanego przez art. 3 ust. 1 pkt 15 tej ustawy jako instalacja, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzone przetwarzanie zużytego sprzętu, w tym demontaż obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy (przy czym zgodnie z ust. 1 pkt 3 tego załącznika z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co najmniej w pierwszej kolejności, należy usunąć baterie). W myśl art. 46 pkt 3 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zakład przetwarzania powinien być wyposażony w pojemniki do magazynowania baterii, kondensatorów zawierających PCB w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 12 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251, z późn. zm.) oraz innych odpadów zawierających składniki niebezpieczne, o ile w procesie przetwarzania powstają takie odpady. Regulacja ta wiąże się z unormowaniem przyjętym w art. 44 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wedle którego prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do usunięcia niezwłocznie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy;
- 4) w myśl art. 5 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym demontaż zużytego sprzętu, obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników

niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do tej ustawy, może być prowadzony wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

Po trzecie, w odniesieniu do zasad stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach oraz zasad projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami należy zwrócić uwagę przede wszystkim na postanowienia rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 października 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać wytwarzane i wprowadzane do obrotu baterie i akumulatory (Dz.U. Nr 182, poz. 1519), wydanego na podstawie art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.). Określa ono z jednej strony dopuszczalną zawartość rtęci, kadmu i ołowiu dla baterii i akumulatorów wytwarzanych i wprowadzanych do obrotu samodzielnie lub zamontowanych w urządzeniach, z drugiej zaś – wymogi w zakresie projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami.

Po czwarte, w zakresie nieuregulowanym w przepisach szczególnych do zużytych baterii i akumulatorów mają zastosowanie przepisy ustawy o odpadach. W szczególności należy podkreślić unormowania zawarte w art. 41 tej ustawy, w myśl których:

- 1) odpady w postaci baterii lub akumulatorów zbiera się oddzielnie od innych rodzajów odpadów;
- 2) posiadacz odpadów w postaci baterii lub akumulatorów, powstałych w wyniku prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, jest obowiązany do ich selektywnego zbierania, umożliwiającego późniejszy odzysk lub unieszkodliwienie tych odpadów;
- 3) posiadacz odpadów w postaci baterii lub akumulatorów, który jest osobą fizyczną niebędącą przedsiębiorcą, powinien zwracać te odpady do punktów ich zbierania lub wrzucać do pojemników przeznaczonych na te odpady.

Artykuł 26 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE przewiduje obowiązek wdrożenia jej postanowień do dnia 26 września 2008 r. Uwzględniając tę regulację oraz fakt, iż polskie prawodawstwo nie jest w pełni zgodne z przepisami dyrektywy 2006/66/WE (w szczególności w zakresie zasad stosowania substancji niebezpiecznych w bateriach i akumulatorach, zasad projektowania urządzeń zasilanych bateriami i akumulatorami, a także docelowych poziomów zbierania i poziomów efektywności recyklingu zużytych baterii i akumulatorów), uchwalenie projektowanej ustawy jest niezbędne dla wypełnienia zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

2. Charakterystyka systemu gospodarowania zużytymi bateriami i akumulatorami.

Dotychczas przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory podlegali przepisom ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Niniejszy projekt ustawy całkowicie reguluje obowiązki tej grupy przedsiębiorców i tym samym wyłącza ich z ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Ponadto uchyla art. 41 ustawy o odpadach oraz dokonuje niezbędnych zmian przepisów o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

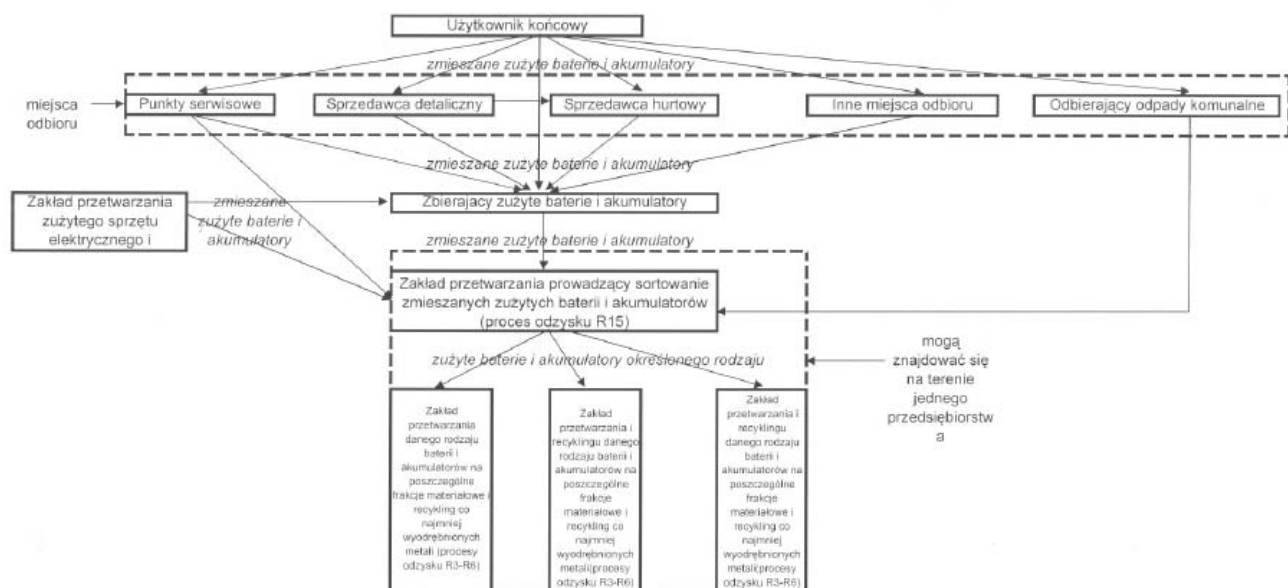
Przedmiotowy projekt ustawy określa wymagania dla baterii i akumulatorów, odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów, jak również sprzętu, który jest w całości lub w części zasilany bateriami i akumulatorami, albo jest przystosowany do takiego zasilania. Zgodnie z dyrektywą 2006/66/WE wprowadzający baterie i akumulatory lub działające w ich imieniu osoby trzecie ponoszą wszystkie koszty wynikające ze zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, przemysłowych i samochodowych. Ponadto w projekcie zostały zawarte obowiązki dla wprowadzających baterie i akumulatory, użytkowników końcowych baterii i akumulatorów oraz obowiązki w zakresie zbierania i przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. Dla realizacji celów dyrektywy 2006/66/WE gospodarkę odpadami baterii i akumulatorów wspierają trzy mechanizmy finansowania: opłata produktowa, opłata depozytowa oraz opłata za wprowadzanie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych. Zgodnie z art. 2 dyrektywy 2006/66/WE z przepisów ustawy wyłączone zostały baterie i akumulatory, które są używane w urządzeniach służących ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej, jeżeli urządzenia te są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych oraz baterie i akumulatory, które są używane w urządzeniach służących do wysyłania w przestrzeń kosmiczną.

W celu zapewnienia wymaganych poziomów zbierania baterii i akumulatorów przenośnych, w ustawie zobligowano sprzedawców detalicznych baterii i akumulatorów przenośnych, których powierzchnia sprzedaży przekracza 25 m², sprzedawców hurtowych baterii i akumulatorów przenośnych oraz prowadzących usługi w zakresie wymiany zużytych baterii i akumulatorów do przyjmowania tego rodzaju odpadów. Ponadto wskazano, że mogą zostać utworzone miejsca odbioru zużytych baterii i akumulatorów. Zgodnie z projektem

ustawy użytkownik końcowy baterii i akumulatorów będzie mógł oddać zużyte baterie i akumulatory przenośne do:

- 1) sprzedawcy detalicznego;
- 2) sprzedawcy hurtowego;
- 3) podmiotu świadczącego usługi w zakresie wymiany baterii i akumulatorów (zwanego dalej punktami serwisowymi);
- 4) innych miejsc odbioru, np. szkoły, urzędu itp. ;
- 5) punktów zbierania odpadów prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie i akumulatory.

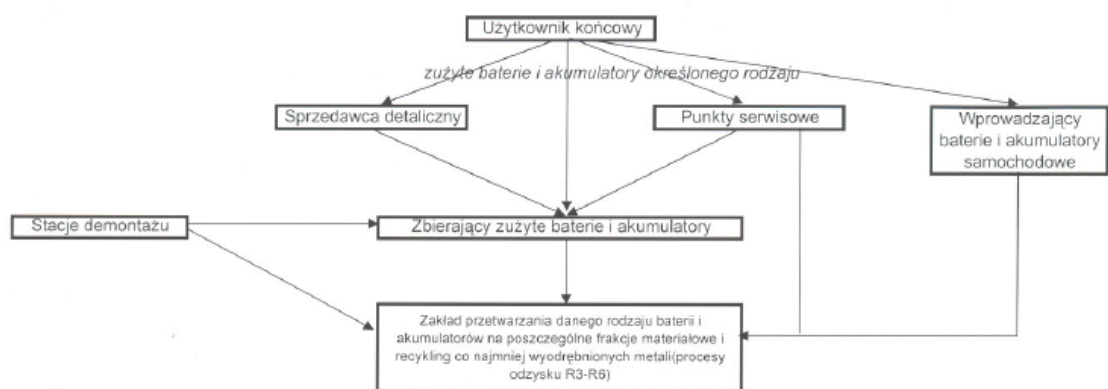
Zebrane u sprzedawcy detalicznego, sprzedawcy hurtowego oraz w innych miejscach odbioru zużyte baterie i akumulatory będą trafiać do zbierającego zużyte baterie i akumulatory. Natomiast w przypadku punktów serwisowych oraz zakładów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego podmioty te będą mogły oddać zużyte baterie i akumulatory albo bezpośrednio do zbierającego zużyte baterie i akumulatory albo do zakładu przetwarzania, w którym prowadzone będą procesy polegające na sortowaniu zużytych baterii i akumulatorów. Następnie tak przygotowane baterie będą poddawane już kolejnym działaniom. Schemat przepływu zużytych baterii i akumulatorów przenośnych przedstawiono na rys. 1.

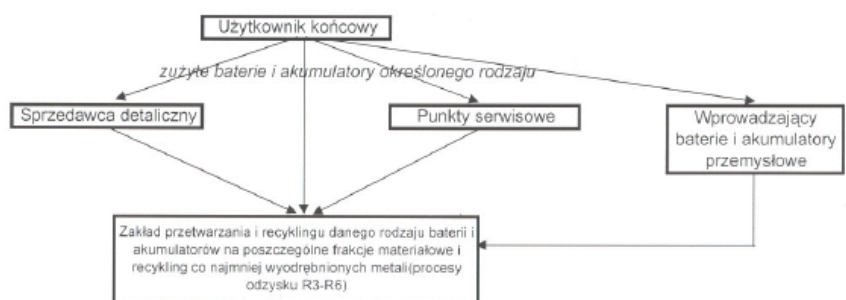
Rys. 1. Schemat przepływu zużytych baterii i akumulatorów przenośnych.

W przypadku baterii i akumulatorów samochodowych ich użytkownik końcowy będzie obowiązany do oddania powstałych z nich odpadów do sprzedawcy detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych, do punktów serwisowych lub do punktów zbierania odpadów prowadzonych przez zbierającego zużyte baterie i akumulatory. Sprzedawca detaliczny będzie przekazywał zebrane zużyte baterie i akumulatory samochodowe do zbierającego zużyte baterie i akumulatory, natomiast punkty serwisowe będą mogły przekazać zebrane odpady albo do zbierającego albo do zakładu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. Baterie zebrane w punktach serwisowych będą przekazywane również zbierającemu zużyte baterie i akumulatory lub bezpośrednio do zakładu przetwarzania. Do zbierających zużyte baterie i akumulatory będą również trafiać zużyte baterie i akumulatory zebrane w stacjach demontażu, o których mowa w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Wszystkie zużyte baterie i akumulatory samochodowe, zebrane przez zbierającego będą przekazywane do zakładów przetwarzania. Również wprowadzający baterie i akumulatory samochodowe będzie obowiązany odebrać na własny koszt zużyte baterie i akumulatory. Schemat przepływu zużytych baterii i akumulatorów samochodowych przedstawiono na rys. 2.

W przypadku użytkowników końcowych baterii i akumulatorów przemysłowych, powstałe z nich odpady będą oni zobowiązani przekazać do punktów serwisowych, sprzedawcy detalicznego akumulatorów przemysłowych lub bezpośrednio do zakładu przetwarzania, gdzie zostaną poddane procesom recyklingu. Również wprowadzający baterie i akumulatory przemysłowe będzie obowiązany odebrać na własny koszt zużyte baterie i akumulatory. Schemat przepływu zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych przedstawiono na rys. 3.

Rys. 2. Przepływ strumienia odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów samochodowych.

Rys. 3. Przepływ strumienia odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów przemysłowych.

W projekcie ustawy zrezygnowano z ustanawiania norm prawnych dla osób trzecich np. organizacji odzysku zużytych baterii i akumulatorów, wypełniających obowiązki ustawowe skierowane do podmiotów wprowadzających do obrotu baterie i akumulatory, tak jak ma to miejsce w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej i opłacie depozytowej. Założeniem ustawy w tym względzie jest położenie większego nacisku na rozszerzoną odpowiedzialność podmiotów wprowadzających do obrotu baterie i akumulatory od momentu wprowadzenia wyrobu na rynek do ostatecznego jego zagospodarowania, kiedy wyrób ten stanie się odpadem. Tworzenie instytucji w postaci organizacji odzysku - wzorem obowiązujących rozwiązań - wiązałoby się ponownie z koniecznością określania m.in. minimalnej wielkości kapitału zakładowego takiej organizacji, co przyczynia się do dyskryminacji małych i średnich przedsiębiorstw, czy wyznaczenia zakresu praw i obowiązków podmiotu trzeciego, co zwykle budzi kontrowersje wśród podmiotów przystępujących do organizacji i nierzadko kończących się zawieraniem indywidualnych umów pomiędzy wprowadzającym a organizacją odzysku. Zgodnie z projektem ustawy podmiot wprowadzający baterie i akumulatory będzie odpowiedzialny za zorganizowanie systemu zbierania i zagospodarowania zużytych baterii i akumulatorów i nie przewiduje się możliwości przekazania tej odpowiedzialności osobom trzecim. Niemniej jednak projekt stwarza możliwość uczestniczenia podmiotów pośredniczących w realizacji obowiązków, które na podstawie umów z podmiotami wprowadzającymi do obrotu baterie i akumulatory będą mogły funkcjonować na zasadach określonych jak dla organizacji odzysku. Rozwiązanie to nie powinno wpłynąć negatywnie na już funkcjonujące rozwiązania rynkowe, o ile funkcjonują poprawnie. Zatem organizacje odzysku, których działalność jest związana ze zużytymi bateriami i akumulatorami, będą mogły w dalszym ciągu funkcjonować, ale nie w oparciu o przepisy prawne lecz na zasadach rynkowych.

W projekcie ustawy zrezygnowano również z funkcjonujących do tej pory w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej dokumentów potwierdzających odzysk i recykling wydawanych przez prowadzących odzysku lub recykling. Były one bowiem sporządzane w celu udokumentowania wywiązania się przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory z obowiązku osiągnięcia określonych poziomów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów. Jednakże dyrektywa 2006/66/WE nie wymaga od wprowadzających baterie i akumulatory osiągnięcia poziomów recyklingu, wymaga natomiast osiągnięcia poziomów zbierania zużytych baterii i akumulatorów. Poziomy recyklingu, o których mowa

w dyrektywie 2006/66/WE odnoszą się jedynie do efektywności procesów recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, które muszą być przeprowadzane w instalacjach i przy zastosowaniu technologii pozwalających osiągnąć te poziomy. Zgodnie z przepisami projektu ustawy tylko takie instalacje i technologie będą mogły uzyskać odpowiednie zezwolenia i uczestniczyć w systemie przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

2.1. Obowiązki podmiotów w zakresie gospodarowania użytymi bateriami i akumulatorami wynikające z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie wytwarzania, zbierania lub przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów będą obowiązane uzyskać szereg decyzji związanych z gospodarką tego typu odpadów oraz przekazać do właściwych organów odpowiednie informacje:

1. Wytwórca odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zależności od masy wytworzonych odpadów oraz rodzaju działalności, będzie obowiązany do:
 - 1) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi - jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie - art. 17 ust. 1;
 - a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska - art. 17 ust. 4,
 - b. nie dotyczy wytwarzania zużytych baterii i akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) - art. 17 ust. 5;
 - lub
 - 2) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne;
 - a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska - art. 17 ust. 4,

- b. nie dotyczy wytwarzania zużytych baterii i akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) - art. 17 ust. 5;
 - lub
 - 3) uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji - jeżeli wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie - art. 17 ust. 2;
 - a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4,
 - b. nie dotyczy wytwarzania zużytych baterii i akumulatorów wchodzących w skład odpadów komunalnych (czyli w praktyce gospodarstw domowych) - art. 17 ust. 5.
- 2. Podmiot prowadzący miejsce odbioru nie będzie zobowiązany do uzyskiwania decyzji w zakresie gospodarki odpadami, gdyż na mocy ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach będzie zwolniony z obowiązku:
 - 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów oraz prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów, o którym mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, w zakresie zużytych baterii i akumulatorów;
 - 3) zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.), w związku ze zbieraniem zużytych baterii i akumulatorów.
- 3. Zbierający zużyte baterie i akumulatory, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będzie obowiązany do:
 - 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów - art. 28 ust. 1;
 - a. jeżeli posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów lub decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami niebezpiecznymi - jest

- zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, jeżeli ww. pozwolenie lub decyzja reguluje kwestie zbierania - art. 31 ust. 1,
- b. jeżeli łącznie prowadzi działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów oraz zbierania lub transportu odpadów, jest zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, jeżeli zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania reguluje kwestie odpadów - art. 32 ust. 1,
 - c. nie dotyczy wytwórcy odpadów, który transportuje wytworzone przez siebie odpady lub zbiera wytworzone przez siebie odpady w miejscu ich wytworzenia – art. 28 ust. 9,
 - d. nie wymaga zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów zbieranie odpadów komunalnych, wytwarzanych na terenie nieruchomości, przez władającego tą nieruchomością – art. 28 ust. 8;
- 2) zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę właściwego ze względu na miejsce prowadzenia zbierania - jeżeli jest zwolniony z obowiązku uzyskiwania zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 33 ust. 4 i 4a - art. 33 ust. 5;
- 3) zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów wydaje się po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie obiektu lub po zakończeniu postępowania w sprawie zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jeżeli są wymagane - art. 28 ust. 10;
4. Dodatkowo zbierający zużyte baterie i akumulatory, będący odbierającym odpady komunalne, zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, będzie obowiązany do:
- 1) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości – art. 7 ust. 1;
 - a. nie dotyczy gminnych jednostek organizacyjnych prowadzących na obszarze własnej gminy działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na zasadach określonych w ustawie pod warunkiem że spełniają warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń – art. 7 ust. 5;
 - 2) sporządzenia i przekazania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, w terminie do 15 dnia po upływie każdego miesiąca, wykazu właścicieli

- nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych oraz wykazu właścicieli nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu umowy uległy rozwiązaniu lub wygasły - art. 9a ust. 1;
- 3) sporządzania i przekazywania wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta informacji, o której mowa w art. 9a ust. 2;
- 4) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów – art. 28 ust. 1 ustawy o odpadach.
5. Podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, będzie obowiązany do:
- 1) uzyskania pozwolenia na wytworzenie odpadów, które powstają w związku z eksploatacją instalacji, jeżeli w wyniku przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów wytwarza powyżej 1 Mg odpadów niebezpiecznych rocznie lub powyżej 5 tysięcy Mg odpadów innych niż niebezpieczne rocznie - art. 17 ust. 1;
- a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 17 ust. 4;
- lub
- 2) uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarki odpadami niebezpiecznymi, jeżeli w wyniku przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów wytwarza odpady niebezpieczne w ilości powyżej 0,1 Mg rocznie - art. 17 ust. 1;
- a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska - art. 17 ust. 4;
- lub
- 3) przedłożenia informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, jeżeli wytwarza odpady niebezpieczne w ilości do 0,1 Mg rocznie albo powyżej 5 Mg rocznie odpadów innych niż niebezpieczne;
- a. nie dotyczy wytwórcy odpadów prowadzącego instalację, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska - art. 17 ust. 4,
- b. nie dotyczy odpadów komunalnych - art. 17 ust. 5;

oraz

- 4) uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, o ile wymagania w zakresie przetwarzania i recyklingu nie są ujęte w ww. decyzjach - art. 26 ust. 1;
 - a. nie dotyczy posiadacza odpadów prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów w instalacji, na której prowadzenie wymagane jest pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w przepisach o ochronie środowiska – art. 26 ust. 8;
- 5) uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu lub po zakończeniu postępowania w sprawie zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, jeżeli są wymagane – art. 27 ust. 3.

Ponadto wytwórca odpadów, zbierający odpady oraz podmiot prowadzący działalność w zakresie przetwarzania i recyklingu są obowiązani do:

- 1) prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji zgodnie z przyjętym katalogiem odpadów i listą odpadów niebezpiecznych – art. 36 ust. 1;
 - a. nie dotyczy wytwórców odpadów komunalnych – art. 36 ust. 2;
- 2) przechowywania dokumentów sporządzonych na potrzeby ewidencji przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono te dokumenty – art. 36 ust. 10;
- 3) sporządzenia na formularzu zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów, o sposobach gospodarowania nimi oraz o instalacjach i urządzeniach służących do odzysku i unieszkodliwiania tych odpadów – art. 37 ust. 1.

3. Postanowienia szczegółowe.

3.1. Przepisy ogólne.

Rozdział 1 określa z jednej strony zakres przedmiotowy i podmiotowy projektowanej ustawy stosownie do art. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE oraz wyłączenia spod jej regulacji wynikające z art. 2 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE, z drugiej zaś – objaśnienia użytych w niej określeń i skrótów, w tym definicji sformułowanych w art. 3 dyrektywy 2006/66/WE. Mając na uwadze fakt, iż w polskim porządku prawnym podstawowym aktem normatywnym z zakresu gospodarki odpadami jest ustawa o odpadach, projekt statuuje

zasadę, w myśl której jej przepisy stosuje się w sprawach dotyczących zużytych baterii i akumulatorów w zakresie nieuregulowanym w projektowanej ustawie.

W myśl pkt 27 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE jej przepisy stosuje się bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego w zakresie wymogów bezpieczeństwa, jakości i zdrowia oraz szczególnych wspólnotowych przepisów prawnych w zakresie gospodarowania odpadami, w szczególności dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji oraz dyrektywy 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W odniesieniu do wymienionych dyrektyw normę tę powtarza art. 2 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE. Uwzględniając powołane regulacje, proponuje się sprecyzowanie, że projektowana ustawa nie narusza zarówno przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, jak również przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

3.2. Wymagania dotyczące wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, sprzętu oraz postępowania ze zużytymi bateriami i akumulatorami.

Przepisy rozdziału 2 projektu zmierzają do wypełnienia obowiązku transpozycji postanowień dyrektywy 2006/66/WE statuujących:

- 1) zakaz wprowadzania do obrotu:
 - a) wszystkich baterii lub akumulatorów, które zawierają powyżej 0,0005% wagowo rtęci, bez względu na to, czy są one zamontowane w sprzęcie, z wyjątkiem ogniw guzikowych o zawartości rtęci nie wyższej niż 2% wagowo (art. 4 ust. 1 lit. a oraz ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE),
 - b) baterii lub akumulatorów przenośnych, które zawierają powyżej 0,002% wagowo kadmu, w tym tych, które są zamontowane w sprzęcie, z wyjątkiem baterii i akumulatorów przenośnych przeznaczonych do użytku w systemach awaryjnych i alarmowych (w tym w oświetleniu awaryjnym), sprzęcie medycznym i elektronarzędziach bezprzewodowych (art. 4 ust. 1 lit. b oraz ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE);
- 2) wymogi dotyczące produkowanego i wprowadzanego do obrotu sprzętu:
 - a) który powinien być zaprojektowany w sposób umożliwiający łatwe usunięcie z niego zużytych baterii i akumulatorów;

- b) do wprowadzanego do obrotu sprzętu, w którym zamontowane są baterie i akumulatory, powinna być dołączona instrukcja zawierająca informacje o:
- sposobie bezpiecznego usunięcia baterii i akumulatorów z tego sprzętu;
 - rodzaju zamontowanych baterii i akumulatorów.

z wyłączeniem

- sprzętu, który służy ochronie bezpieczeństwa lub porządku publicznego państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej;
- sprzętu, w którym baterie i akumulatory są przylutowane, zgrzewane lub w inny sposób przymocowane na stałe do końcówek zasilających, zapewniając ciągły dopływ prądu w warunkach nietypowej eksploatacji oraz w podtrzymaniu danych w ich niezmienionym stanie w sprzęcie informatycznym, w którym użycie baterii i akumulatorów jest technicznie niezbędne;
- sprzętu medycznego służącego do podtrzymania funkcji życiowych oraz stymulatorów serca, w których niezbędne jest nieprzerwane źródło zasilania, a baterie i akumulatory mogą być usunięte tylko przez wykwalifikowany personel;
- sprzętu przenośnego, w którym wymiana baterii i akumulatorów przez personel niewykwalifikowany może stanowić zagrożenie dla użytkownika końcowego baterii i akumulatorów lub niekorzystnie wpłynąć na pracę sprzętu.

- 3) obowiązek stosownego oznakowania wprowadzanych do obrotu baterii i akumulatorów, w tym zestawów oraz ogniw guzikowych (art. 20, art. 21 i załącznik II dyrektywy 2006/66/WE);
- 4) obowiązek wycofania z obrotu baterii i akumulatorów niespełniających wymagań wynikających z przepisów dyrektywy 2006/66/WE, a następnie transponowanych przez prawodawstwo krajowe (art. 6 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE);
- 5) obowiązek selektywnego zbierania zużytych baterii i akumulatorów (art. 7 dyrektywy 2006/66/WE);
- 6) obowiązek osiągnięcia minimalnych poziomów wydajności recyklingu (załącznik III B dyrektywy 2006/66/WE);
- 7) wymogi w zakresie unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów (art. 12 ust. 1 akapit 2 i art. 14 dyrektywy 2006/66/WE).

Jednocześnie, uwzględniając konieczność szybkiego dostosowania przepisów krajowych do przepisów Wspólnoty Europejskiej w zakresie wprowadzanych do obrotu wyrobów, szczegółowe wymagania odnośnie wzorów oraz sposobu znakowania baterii

i akumulatorów określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.

3.3. Zadania Inspekcji Ochrony Środowiska.

Rozdział 3 projektu przewiduje dwie zasadnicze kompetencje o charakterze nadzorczym Inspekcji Ochrony Środowiska:

- 1) prowadzenie przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska rejestru wprowadzających baterie i akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów;
- 2) przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli podmiotów, o których mowa w pkt 1, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.).

Źródłem pierwszej z wyżej wymienionych kompetencji w odniesieniu do wprowadzających baterie i akumulatory jest okoliczność, iż realizacja celów określonych przez dyrektywę 2006/66/WE wymaga posiadania przez właściwe organy państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej wiarygodnych informacji o podmiotach odpowiedzialnych za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów. Podmiotami tymi są producenci w rozumieniu art. 3 pkt 12 dyrektywy 2006/66/WE. Zgodnie z tym przepisem pojęcie "producent" oznacza każdą osobę w państwie członkowskim, która bez względu na stosowaną technikę sprzedaży, w tym środki komunikacji na odległość w rozumieniu dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość, wprowadza po raz pierwszy do obrotu baterie lub akumulatory, w tym wmontowane do urządzeń lub pojazdów, na terytorium tego państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej. Punkt 19 zdanie trzecie preambuły do dyrektywy 2006/66/WE stanowi, co następuje: "Wszyscy producenci zdefiniowani w niniejszej dyrektywie powinni być zarejestrowani.". W związku z tym art. 17 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/66/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zarejestrowania każdego producenta. Zdanie drugie i trzecie tego artykułu stanowią ponadto, że do rejestracji stosuje się te same wymogi proceduralne we wszystkich państwach członkowskich, przy czym wymogi te ustala się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2. Wymogi te na poziomie Wspólnoty Europejskiej nie zostały

jeszcze określone. Powołane unormowania determinują wprowadzenie do polskiego porządku prawnego odpowiedniego systemu rejestracji wprowadzających baterie i akumulatory.

Realizacja określonych w dyrektywie 2006/66/WE wymagań w zakresie weryfikacji systemów przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów pociąga za sobą konieczność objęcia powyższym systemem rejestracji również prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów. Należy zarazem podkreślić, iż przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą zarówno w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, jak również w zakresie przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, będzie obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska jednego wniosku o wpis do rejestru, obejmującego dane wymagane dla obu wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej. Zgodnie z projektem ustawy (art. 16 ust. 7) z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej zwalnia się przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory oraz prowadzących zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, posiadających certyfikowane systemy zarządzania środowiskowego.

Unormowania projektu przewidujące przeprowadzanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska kontroli działalności wprowadzających baterie i akumulatory oraz prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów wiążą się z obowiązkiem zapewnienia właściwego stosowania projektowanej ustawy oraz wypełnienia wynikającego z postanowień dyrektywy 2006/66/WE, w szczególności jej art. 22, obowiązku przedkładania przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej sprawozdań i informacji w zakresie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów.

3.4. Obowiązki wprowadzającego baterie i akumulatory.

Postanowienia rozdziału 4 projektu określają obowiązki wprowadzającego baterie i akumulatory. Kwintesencją zespołu obowiązków wprowadzającego baterie i akumulatory jest zorganizowanie i sfinansowanie systemu zbierania, przetwarzania, recyklingu i unieszkodliwiania zużytych baterii i akumulatorów, a w przypadku wprowadzającego baterie i akumulatory przenośne dodatkowo osiągnięcie wymaganego poziomu zbierania, tak aby zrealizować wymagania zawarte w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2006/66/WE.. Obowiązki te mogą być zrealizowane przez niego samodzielnie albo za pośrednictwem innych podmiotów. W tym zakresie przepisy rozdziału 4 projektu dokonują transpozycji art. 8 i art. 10 dyrektywy 2006/66/WE.

Ponadto wprowadzający baterie i akumulatory może wprowadzać tylko oznakowane baterie i akumulator, zgodnie z wymogami niniejszej ustawy. Przepis ten realizuje postanowienia art. 6 dyrektywy 2006/66/WE.

3.5. Obowiązki użytkownika końcowego baterii i akumulatorów.

Transpozycja postanowień dyrektywy 2006/66/WE nie byłaby pełna w przypadku pominięcia przez przepisy projektu obowiązków użytkowników końcowych baterii i akumulatorów. W związku z tym przepisy rozdziału 5 projektu przewidują następujące rozwiązania prawne w tym zakresie.

Po pierwsze, zakazuje się umieszczania zużytych baterii i akumulatorów z innymi odpadami. Należy przy tym zaznaczyć, że użytkownik końcowy baterii i akumulatorów przenośnych może zbierać łącznie różne rodzaje baterii i akumulatorów przenośnych.

Po drugie, użytkownik końcowy baterii i akumulatorów przenośnych ma być obowiązany do przekazania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, w tym baterii i akumulatorów, które nie mogą stanowić już źródła energii, do miejsc odbioru lub do punktów zbierania.

Zgodnie z art. 8 dyrektywy 2006/66/WE działania te nie pociągają za sobą żadnych kosztów dla użytkowników tych baterii, jak również nie wprowadzają obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.

3.6. Obowiązki podmiotu prowadzącego miejsce odbioru.

Zgodnie z pkt 5 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE jednym z jej celów jest promowanie wysokiego poziomu zbierania zużytych baterii i akumulatorów oraz aktywnego udziału użytkowników końcowych baterii i akumulatorów w procesie ich zbierania. Realizacja tego celu następować ma poprzez wprowadzenie odpowiednich systemów zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, przy czym systemy te muszą uwzględniać gęstość zaludnienia w taki sposób, by umożliwiały użytkownikom końcowym baterii i akumulatorów usuwanie zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych w łatwo dostępnym miejscu zbierania położonym w ich najbliższej okolicy (art. 8 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/66/WE).

W myśl pkt 13 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE selektywne zbieranie zużytych baterii i akumulatorów przenośnych musi być "dogodne i nieodpłatne" dla użytkowników

końcowych baterii i akumulatorów. Realizacja tego zadania w zakresie braku obciążeń finansowych po stronie użytkowników końcowych baterii i akumulatorów, stosownie do art. 8 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2006/66/WE, powinna polegać na tym, że:

- 1) dystrybutorzy dostarczający baterie lub akumulatory przenośne zobowiązani powinni być do nieodpłatnego odbierania zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych;
- 2) systemy muszą być tak skonstruowane, aby nie pociągały za sobą żadnych kosztów dla użytkowników końcowych baterii i akumulatorów pozbywających się zużytych baterii lub akumulatorów przenośnych, ani nie wprowadzały obowiązku zakupu nowej baterii lub akumulatora.

Ponadto, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/66/WE, wszystkie koszty netto wynikające ze zbierania, przetwarzania i recyklingu wszystkich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, zebranych zgodnie z art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/66/WE, ponosić mają producenci lub działające w ich imieniu osoby trzecie.

Uwzględniając powyższe postanowienia dyrektywy 2006/66/WE, formułując przepisy rozdziału 6 główny nacisk w ustawie położono na zorganizowanie systemu zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, gdyż są to odpady małe o znaczącym stopniu rozproszenia. Miejscami odbioru są wyznaczone części w obiekcie władanym przez podmiot, którego podstawowa działalność nie polega na gospodarowaniu odpadami, w rozumieniu ustawy o odpadach, do którego użytkownik końcowy baterii i akumulatorów może oddać zużyte baterie i akumulatory przenośne. Miejscami odbioru są punkty handlowe o powierzchni powyżej 25 m², w których odbywa się handel detaliczny, obiekty handlowe, gdzie prowadzony jest handel hurtowy oraz punkty serwisowe. Miejscami odbioru mogą być również m.in. szkoły i placówki oświatowe, o których mowa w ustawie z dnia 19 lutego 2004 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. Nr 49, poz. 463, zm. Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i z 2007 r. Nr 42, poz. 273.), kulturalno-oświatowe oraz siedziby urzędów i instytucji, jeżeli mają zawartą umowę ze zbierającym zużyte baterie i akumulatory, które uczestniczą w systemie zbierania zużytych baterii i akumulatorów i które zostały już wskazane w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 12 lipca 2006 (Dz. U. Nr 136, poz. 965 i 966). Wówczas będą one nieodpłatnie przyjmować od użytkowników końcowych niebędących przedsiębiorcami, selektywnie zebrane zużyte baterie i akumulatory przenośne. W każdym przypadku użytkownicy końcowi baterii i akumulatorów, oddający zużyte baterie i akumulatory, nie ponoszą żadnych kosztów z tym związanych, jak również nie mają obowiązku zakupu nowych baterii lub akumulatorów. Ponadto, podmioty posiadające miejsce

odbioru, zgodnie z tym samym artykułem dyrektywy, są zwolnione z obowiązku posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów oraz działalności w zakresie transportu odpadów, o których mowa w art. 28 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz z obowiązku zgłoszenia do rejestru prowadzonego przez starostę, o którym mowa w art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Wprowadzający baterie i akumulatory oraz sprzedawca hurtowy będzie także zobowiązany do prowadzenia ewidencji umożliwiającej potwierdzenie uzyskanych przez producentów i importerów poziomów zbierania, w tym także umożliwi obliczenie opłaty produktowej. Sprzedawcy hurtowi obowiązani będą do przesyłania do wprowadzających baterie i akumulatory informacji o ilości sprzedanych i wyeksportowanych baterii i akumulatorów.

3.7. Obowiązki zbierającego zużyte baterie i akumulatory.

W celu wdrożenia przepisów art. 8 dyrektywy 2006/66/WE rozdział 7 projektu określa obowiązki zbierającego zużyte baterie i akumulatory. Najważniejszym z nich jest obowiązek odebrania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru, z którymi zawarł umowę o odbiorze zebranych przez nich zużytych baterii i akumulatorów przenośnych. Projekt ustanawia zasadę, w myśl której zbierający zużyte baterie i akumulatory obowiązany będzie do przekazania zebranych przez siebie zużytych baterii i akumulatorów przenośnych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów przy czym w przypadku zużytych baterii i akumulatorów przenośnych są one najpierw przekazywane do zakładów przetwarzania prowadzących co najmniej sortowanie tych zużytych baterii i akumulatorów na odpowiednie rodzaje.

Zbierający, którymi w myśl ustawy jest podmiot prowadzący punkt zbierania odpadów posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytych baterii i akumulatorów, obowiązani są do nieodpłatnego odebrania selektywnie zebranych zużytych baterii i akumulatorów przenośnych od podmiotów prowadzących miejsca odbioru zużytych baterii i akumulatorów i następnie przekazania odpadów do zakładu przetwarzania. Ponadto będą oni obowiązani do poinformowania marszałka województwa o masie zebranych na danym terenie zużytych baterii i akumulatorów przenośnych i przekazanych do prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów –

w ramach przekazywanych zbiorczych zestawień danych (na podstawie art. 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 o odpadach).

Osiągnięcie zakładanych przez dyrektywę 2006/66/WE celów nie byłoby możliwe bez ustanowienia przez państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej odpowiednich systemów sprawozdawczych skierowanych do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania baterii i akumulatorów oraz przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów. Mają one służyć uzyskiwaniu przez właściwe organy i instytucje państw członkowskich informacji w tym zakresie w celu dokonywania oceny realizacji postanowień dyrektywy 2006/66/WE, jak i przekazywania tych informacji Komisji Europejskiej. Zgodnie z pkt 22 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE w celu monitoringu postępów w osiąganiu jej celów niezbędne są rzetelne i porównywalne dane na temat ilości baterii i akumulatorów wprowadzanych do obrotu, zbieranych i poddawanych recyklingowi. Państwa członkowskie obowiązane są zatem do monitorowania każdego roku poziomów zbierania zużytych baterii i akumulatorów zgodnie z systemem określonym w załączniku I do dyrektywy 2006/66/WE. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 2150/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie statystyk odpadów, mają one przekazywać Komisji Europejskiej sprawozdania w ciągu sześciu miesięcy od końca danego roku kalendarzowego, zawierające informację o sposobie uzyskiwania danych niezbędnych do obliczenia poziomu zbierania (art. 10 ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE). Uwzględniając przedstawione regulacje, przepisy rozdziału 7 projektu określają obowiązki ewidencyjno-sprawozdawcze zbierającego zużyte baterie i akumulatory.

3.8. Obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE stanowi, iż państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej zobowiązane są zapewnić, aby najpóźniej w dniu 26 września 2009 r. producenci lub osoby trzecie stworzyli, z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik pod względem ochrony zdrowia i środowiska naturalnego, systemy przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów oraz aby wszystkie możliwe do zidentyfikowania zebrane baterie i akumulatory zostały poddane przetworzeniu i recyklingowi w ramach systemów zgodnych co najmniej z przepisami wspólnotowymi, w szczególności w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i gospodarki odpadami. Zgodnie

z załącznikiem III A dyrektywy 2006/66 WE przetwarzanie musi spełniać następujące minimalne wymogi:

- 1) obejmuje ono co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów;
- 2) powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach oraz odpowiednich odpornych na warunki pogodowe pokryciach lub w odpowiednich pojemnikach.

Wypełnienie obowiązku transpozycji wyżej wymienionych unormowań zapewniają przepisy rozdziału 8 projektu. Określają one zasady i tryb przyjmowania zużytych baterii i akumulatorów przez prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, zasady przetwarzania i magazynowania zużytych baterii i akumulatorów, sposób obliczania wydajności recyklingu zużytych baterii i akumulatorów, a także obowiązki ewidencyjno-sprawozdawcze prowadzącego zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów (w ramach przygotowań zbiorczych zestawień danych na podstawie art. 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.). Dodatkowy zakres działań, jakim powinny być poddane przekazane do przetworzenia zużyte baterie i akumulatory, może określić minister właściwy do spraw środowiska.

3.9. Oplata produktowa i opłata za wprowadzanie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych

Uwzględniając konieczność dokonania przez państwa członkowskie Wspólnoty Europejskiej właściwej transpozycji dyrektywy 2006/66/WE, jej postanowienia akcentują znaczenie doboru właściwych instrumentów ekonomicznych dla realizacji tego przedsięwzięcia. Art. 9 zdanie pierwsze dyrektywy 2006/66/WE stanowi, iż państwa członkowskie mogą stosować instrumenty ekonomiczne w celu upowszechniania zbierania zużytych baterii i akumulatorów lub używania baterii i akumulatorów zawierających substancje mniej szkodliwe dla środowiska, na przykład poprzez przyjęcie zróżnicowanych stawek podatkowych. Uregulowanie to doprecyzowuje zdanie drugie tego artykułu, wedle którego w takim przypadku państwa członkowskie powiadamiają Komisję Europejską o środkach związanych z wprowadzeniem w życie tych instrumentów. Należy ponadto nadmienić, iż w myśl pkt 21 preambuły do dyrektywy 2006/66/WE, jeżeli państwa członkowskie w celu osiągnięcia jej celów, a w szczególności wysokich wskaźników poziomów selektywnego zbierania i recyklingu, używają instrumentów ekonomicznych,

takich jak zróżnicowane stawki podatkowe, powinny odpowiednio poinformować o tym Komisję Europejską.

Dobór właściwych instrumentów ekonomicznych dla realizacji prawidłowej transpozycji postanowień dyrektywy 2006/66/WE do polskiego porządku prawnego powinien uwzględniać z jednej strony ich celowość, efektywność i zgodność z prawem wspólnotowym, w szczególności z zasadami wspólnego rynku, z drugiej zaś – w jak najszerszym stopniu uwzględniać rozwiązania już funkcjonujące w polskim prawodawstwie. Jednym z możliwych instrumentów ekonomicznych w przedmiotowym zakresie może być opłata produktowa pobierana od wskazanych w ustawie podmiotów, które nie sprostają obowiązkowi zapewnienia wymaganego poziomu zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych. W związku z tym przepisy rozdziału 9 projektu określają zasady jej ponoszenia, w tym podstawę, sposób obliczenia i stawki tej opłaty. Projekt przewiduje regulację, w myśl której w razie stwierdzenia, że wprowadzający baterie i akumulatory przenośne, pomimo ciążącego obowiązku, nie dokonał wpłaty opłaty produktowej lub dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, marszałek województwa wydaje decyzję, w której określa wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej, przy czym w przypadku niewykonania tej decyzji, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewpłaconej opłaty produktowej. Tym samym obowiązek ten został przeniesiony z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej do przepisów niniejszego projektu aktu prawnego. Projekt ustawy określa m.in. kto podlega obowiązkowi uiszczenia opłaty produktowej, sposób jej uiszczenia oraz jej maksymalną stawkę.

Mając na uwadze osiągnięcie środowiskowych celów dyrektywy 2006/66/WE w zakresie zminimalizowania ujemnego wpływu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów, proponuje się wprowadzenie, w drodze projektowanej ustawy, opłaty za wprowadzanie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych, która byłaby ponoszona przez wprowadzających baterie i akumulatory przenośne. Podstawę obliczenia wysokości tej opłaty stanowiłaby liczba wprowadzonych do obrotu baterii i akumulatorów wyrażona w sztukach. Opłata za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych wnoszona będzie na rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego. Opłata ta została wprowadzona zgodnie z art. 9 dyrektywy 2006/66/WE, który umożliwia państwom członkowskim stosowanie różnych instrumentów ekonomicznych. Opłata za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów będzie przeznaczona zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 2006/66/WE głównie na zadania

związane z prowadzeniem publicznych kampanii informacyjnych na temat zbierania, przetwarzania i recyklingu wszelkich baterii i akumulatorów przenośnych. Środki pozyskane w wyniku ustanowienia niniejszej opłaty zostaną również przeznaczone na zadania związane m.in. ze zbieraniem i przetwarzaniem zużytych baterii i akumulatorów, ze wspieraniem badań nad przyjaznymi dla środowiska technologiami recyklingu i przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów a także nad nowymi typami baterii i akumulatorów w myśl art. 13 ust.1 dyrektywy 2006/66/WE.

3.10. Opłata depozytowa.

Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach wynikających ze stosowania ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, proponuje się utrzymanie w polskim ustawodawstwie opłaty depozytowej jako instrumentu ekonomicznego, mającego na celu osiągnięcie celów dyrektywy 2006/66/WE w zakresie zbierania zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych i przemysłowych. Tak więc, w myśl projektu, sprzedawca detaliczny akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych i przemysłowych byłby obowiązany do pobrania od kupującego opłaty depozytowej w wysokości od 30 zł do 80 zł za sztukę, jeżeli przy jego sprzedaży kupujący nie przekazał mu zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego. Sprzedawca ten byłby zarazem obowiązany, w terminie 30 dni od daty sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego, do przyjęcia zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego i zwrotu pobranej opłaty depozytowej, potwierdzając jej zwrot na fakturze VAT albo na paragonie fiskalnym. Jeżeli zwrot pobranej opłaty depozytowej przez sprzedawcę detalicznego akumulatorów kwasowo-ołowiowych samochodowych i przemysłowych byłby niemożliwy z powodu jego likwidacji, upadłości albo przerwy w prowadzonej działalności gospodarczej, wprowadzający akumulatory kwasowo-ołowiowe byłby obowiązany do przyjęcia od kupującego zużytego akumulatora kwasowo-ołowiowego wprowadzonego przez niego do obrotu i zwrotu opłaty depozytowej w zorganizowanych przez niego punktach zbierania zużytych akumulatorów w terminie 45 dni od dnia sprzedaży akumulatora kwasowo-ołowiowego. Nieodebrane opłaty depozytowe byłyby kierowane na odrębny rachunek urzędu marszałkowskiego.

3.11. Obowiązki organów administracji publicznej.

Rozdział 11 projektu stanowi legislacyjną konsekwencję nałożenia ustawowych obowiązków na uczestników systemu gospodarowania bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami. Przewiduje on zadania i kompetencje właściwych organów administracji publicznej, w tym marszałków województw, w zakresie weryfikacji spełniania tych obowiązków. Omawiany rozdział statuuje również przepisy określające sposób redystrybucji wpływów pochodzących z tytułu opłaty produktowej, dodatkowej opłaty produktowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie do obrotu na terytorium kraju baterii i akumulatorów. Zgodnie z art. 69 zarządy województw będą prowadzić działania edukacyjne o zasięgu regionalnym, które to z kolei będą koordynowane przez ministra właściwego do spraw środowiska.

3.12. Przepisy karne i karny pieniężne

Artykuł 25 zdanie pierwsze i drugie dyrektywy 2006/66/WE stanowi, co następuje: "Państwa Członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.". Wypełnieniem cytowanej regulacji są, ustanowione w rozdziale 12 projektu przepisy karne oraz kary pieniężne, które przewidują kary grzywny z tytułu naruszenia przepisów ustawy, orzekane na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia oraz kary pieniężne, w sprawie których stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa

3.13. Zmiany w przepisach obowiązujących.

Projektowana ustawa zawiera dwie grupy przepisów zmieniających inne ustawy.

Do pierwszej z nich należą przepisy statuujące zmiany polegające na modyfikacji albo uchyleniu przepisów ustaw w związku z unormowaniami projektowanej ustawy. Dotyczą one przepisów ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.), ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach, ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie

gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, a także ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Drugą grupę stanowią przepisy wprowadzające zmiany w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.). Istotą tych przepisów zmieniających jest wprowadzenie zasady, w myśl której kosztem uzyskania przychodów podmiotu podlegającego opłacie produktowej – będącego podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych albo podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych – jest kwota tej opłaty, z zastrzeżeniem, że nie stanowi kosztu uzyskania przychodów poniesienie wydatku w postaci uiszczenia dodatkowej opłaty produktowej.

3.14. Przepisy przejściowe i końcowe.

Rozdział 14 projektu normuje wpływ projektowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem przepisów dotychczasowych oraz określa termin jej wejścia w życie.

W zakresie pierwszego zagadnienia projekt statuuje zasadę, w myśl której do spraw objętych przepisami projektowanej ustawy, wszczętych i niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe. Mając na uwadze konieczność zapewnienia adresatom projektowanej ustawy właściwego okresu na dostosowanie się do nowych regulacji prawnych w przedmiotowym zakresie, proponuje się z jednej strony, aby przedsiębiorca, który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu baterii i akumulatorów, był obowiązany do złożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wniosku o wpis do rejestru, w terminie do dnia 30 września 2009 r., z drugiej zaś, aby prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów był obowiązany do dostosowania tego zakładu do wymagań wynikających z przepisów projektowanej ustawy.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 26 września 2008 r. Jednakże przepisy dotyczące zadań Inspekcji Ochrony Środowiska, obowiązków wprowadzających baterie i akumulatory odnośnie zbierania zużytych baterii i akumulatorów przenośnych, prowadzenia ewidencji i składania sprawozdań, niektóre przepisy dotyczące podmiotów prowadzących zakład przetwarzania, jak również obowiązek sprawozdawczości w przypadku sprzedawców detalicznych i hurtowych oraz przepisy dotyczące opłaty produktowej, wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Projekt ustawy zostanie przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Wstępna opinia wykazuje, iż projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej, tj. z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz. Urz. WE L 266, z 26.9.2006, str. 1 – 14).

Projekt przedmiotowej ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy będzie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

Ocena skutków regulacji projektu ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach

1. Cel wprowadzenia regulacji

Projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach ma na celu transpozycję wymagań dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG (Dz.Urz. WE L 266 z 26.9.2006, str. 1) do krajowego porządku prawnego.

2. Podmioty, na które będzie oddziaływać regulacja

Projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach swoją regulacją obejmuje:

- 1) użytkowników końcowych baterii i akumulatorów;
- 2) przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory;
- 3) zbierających zużyte baterie i akumulatory;
- 4) sprzedawców detalicznych i hurtowych baterii i akumulatorów;
- 5) prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został rozesłany do następujących podmiotów:

Rozdzielnik:

1. Wojewodowie
2. Marszałkowie Województw
3. Prezydenci Miast: Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Gorzów Wielkopolski, Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Olsztyn, Opole, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Toruń, Warszawa, Wrocław, Zielona Góra;
4. Główny Urząd Statystyczny
5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska
6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
7. NSZZ „Solidarność”
8. Forum Związków Zawodowych
9. OPZZ
10. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
11. Państwowa Rada Ochrony Środowiska
12. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan
13. Konfederacja Pracodawców Polskich
14. Business Centre Club – Związek Pracodawców
15. Związek Rzemiosła Polskiego

16. Centrum Prawa Ekologicznego, ul. Uniwersytecka 1, 50-951 Wrocław
17. Polski Klub Ekologiczny
18. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Akumulatorów i Baterii w Polsce, ul. Warszawska 47, 05-820 Piastów
19. Stowarzyszenie Producentów i Importerów Baterii Małogabarytowych, ul. Słowicza 19, 02-170 Warszawa
20. Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami, ul. Grunwaldzka 1, 99-300 Kutno
21. Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa
22. Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem, ul. Świętokrzyska 18/206, 00-052 Warszawa
23. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, ul. Lompy 14, 40-951 Katowice
24. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych, ul. Graniczna 29, 40-956 Katowice
25. Polska Izba Ekologii, ul. Warszawska 3, 40-009 Katowice
26. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Karmelicka 30/2, 00-181 Warszawa
27. Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Złota 44/46, 00-120 Warszawa
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami - Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00 - 024 Warszawa
29. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, ul. Koszykowa 54, 00-675 Warszawa
30. Instytut na Rzecz Ekorozwoju ul. Nabelaka 15 lok. 1, 00-743 Warszawa
31. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach, ul. Sowińskiego 5, 44-101 Gliwice
32. Instytut Ochrony Środowiska, ul. Krucza 5/11d, 00-548 Warszawa
33. Politechnika Warszawska, Instytut Systemów Inżynierii Środowiska, ul. Nowowiejska 20, 00-653 Warszawa
34. EKOLA Organizacja Odzysku S.A., ul. Straganiarska 24/27, 80-837 Gdańsk
35. Aluminium Recykling Organizacja Odzysku S.A., ul. Hutnicza 1, 62-510 Konin
36. DOL-EKO – Organizacja Odzysku S.A., ul. Świeradowska 75, 50-559 Wrocław
37. EKO-GROUP Organizacja Odzysku S.A. ul. Łagienicka 54/56, 91-463 Łódź
38. EKO-PUNKT Organizacja Odzysku S.A., ul. 17 Stycznia 56, 02-146 Warszawa
39. EUROBAC Organizacja Odzysku S.A., ul. Błękitna 6, 85-370 Bydgoszcz
40. Oiler Organizacja Odzysku S.A., ul. Malinowska 24a, 83-110 Tczew
41. Organizacja Odzysku i Recyklingu REBIS S.A. ul. Fosa 3, 02-768 Warszawa
42. REBA Organizacja Odzysku S.A., ul. Kubickiego 16 Lok. 19, 02-954 Warszawa
43. ReEko Organizacja Odzysku S.A., ul. Rękodzielnicza 17A, 02-267 Warszawa
44. ElektroEko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego SA ul. Hrubieszowska 6a, 01-209 Warszawa
45. Auraeko Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego S.A., ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa
46. BIOSYSTEM ELEKTRORECYKLING S.A., ul. Radzikowskiego 7, 31-315 Kraków
47. AE-CENTRUM Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego, ul. Łagiewnicka 54/56, 91-463 Łódź
48. EUROPEJSKA PLATFORMA RECYKLINGU ORGANIZACJA ODZYSKU SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO, ul. Szturmowa 2A, 02-678 Warszawa
49. Związek Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i AGD -- ZIPSEE, ul. Połczyńska 116A, 01-304 Warszawa

Projekt ustawy został również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska (<http://www.mos.gov.pl>) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska.

4. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego

W związku z proponowaną opłatą za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów nowa regulacja może wpłynąć na wzrost dochodów sektora publicznego. Opłaty te będą zróżnicowane w zależności od rodzajów wprowadzanych baterii i akumulatorów przenośnych, jednakże nie mniej niż 10 gr. za sztukę. Przewiduje się, że w następnych latach do obrotu trafi ok. 290 000 tys. baterii i akumulatorów przenośnych. W związku z tym przychody z tytułu opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów szacuje się na około 29 mln zł. Ponadto na wzrost dochodów sektora publicznego może wpłynąć obowiązkowa opłata rejestrowa wnoszona przez wprowadzających baterie i akumulatory. Stawki tej opłaty zostaną ustalone w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów. Koszty te będą zróżnicowane w poszczególnych województwach w zależności od ilości podmiotów, które będą miały obowiązek się zarejestrować. Dodatkowe źródło dochodów sektora publicznego będą stanowić również kary grzywny i kary pieniężne, jednakże wielkość wpływu z tych kar będzie uzależniona od stopnia przestrzegania przepisów ustawy przez przedsiębiorców. Ustawa przewiduje także, że 20% środków pochodzących z opłaty produktowej, opłaty depozytowej, nieodebranej opłaty depozytowej oraz opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych będzie stanowić dochód budżetu województwa.

Jednocześnie ze względu na udział Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w prowadzeniu rejestru oraz obowiązku opracowania rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów przewiduje się utworzenie w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska 2 dodatkowych etatów. Koszty z tym związane wyniosą rocznie około 124 000 zł.

I. Wynagrodzenie osobowe – 3 343,37 zł

3347,37 zł x 2 etaty GIOŚ x 12 miesięcy = 80 240,88 zł

II. Pochodne od wynagrodzeń

1. Składka na ZUS – $3343,37 \text{ zł} \times 17,19 \% = 574,72 \text{ zł}$

$574,72 \text{ zł} \times 2 \text{ etaty} \times 12 \text{ miesięcy} = 13\,793,28 \text{ zł}$

2. Składka na Fundusz Pracy – $3343,37 \text{ zł} \times 2,45\% = 81,91 \text{ zł}$

$81,91 \text{ zł} \times 2 \text{ etaty} \times 12 \text{ miesięcy} = 1965,84 \text{ zł}$

III. Wynagrodzenie + pochodne = 96 000 zł

IV. Koszty poniesione na wyposażenie i utrzymanie stanowiska pracy

$14\,000 \text{ zł} \times 2 \text{ etaty} = 28\,000 \text{ zł}$

V. Wynagrodzenie roczne – 124 000 zł

Ponadto przewiduje się również zwiększenie etatów w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska w ilości po jednym etacie na każde województwo. Poniżej przedstawiono kalkulację skutków zwiększenia zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska, które łącznie wynoszą 992 768 zł.

I. Wynagrodzenie osobowe – 3 343,37 zł

$3347,37 \text{ zł} \times 16 \text{ etatów WIOŚ} \times 12 \text{ miesięcy} = 642\,695,04 \text{ zł}$

II. Pochodne od wynagrodzeń

1. Składka na ZUS – $3343,37 \text{ zł} \times 17,19 \% = 574,72 \text{ zł}$

$574,72 \text{ zł} \times 16 \text{ etatów} \times 12 \text{ miesięcy} = 110\,346,24 \text{ zł}$

2. Składka na Fundusz Pracy – $3343,37 \text{ zł} \times 2,45\% = 81,91 \text{ zł}$

$81,91 \text{ zł} \times 16 \text{ etatów} \times 12 \text{ miesięcy} = 15\,726,72 \text{ zł}$

III. Wynagrodzenie + pochodne = 768 768 zł

IV. Koszty poniesione na wyposażenie i utrzymanie stanowiska pracy

$14\,000 \text{ zł} \times 16 \text{ etat} = 224\,000 \text{ zł}$

V. Wynagrodzenie roczne – 992 768 zł

Łączne koszty związane z utworzeniem rejestru i systemu nadzoru nad wprowadzającymi baterie i akumulatory oraz prowadzącymi zakład przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów, jak również nad systemem zagospodarowania zużytych baterii i akumulatorów szacuje się na około 4 mln zł.

5. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, że projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach może wpłynąć na rynek pracy poprzez powstanie nowych miejsc pracy związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem i recyklingiem zużytych baterii i akumulatorów.

6. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane zmiany nakładają na przedsiębiorców wprowadzających baterie i akumulatory obowiązki zapewnienia zbierania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów. Dotyczy to zarówno producentów krajowych, jak i importerów oraz dokonujących wewnątrzwspólnotowego nabycia. Dotychczas przedsiębiorcy wprowadzających na rynek te produkty podlegali przepisom ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej, w wyniku czego musieli już ponosić pewne koszty związane z wprowadzaniem baterii i akumulatorów na rynek, a w razie nieosiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu obowiązani byli do uiszczenia opłaty produktowej. Niniejsza ustawa nakłada na przedsiębiorców obowiązek uiszczania opłaty produktowej w przypadku nieosiągnięcia wymaganych poziomów zbierania (zamiast poziomów recyklingu) oraz dodatkowe obowiązki, takie jak opłata za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów.

W związku z powyższym, dodatkowe opłaty nałożone na przedsiębiorców mogą wpłynąć na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

7. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy o zużytych bateriach i akumulatorach nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

8. Źródła finansowania

Wpływy z opłaty produktowej, opłaty za wprowadzenie do obrotu baterii i akumulatorów oraz opłaty za wpis do rejestru.

9. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, tj. dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/66/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG oraz zostanie poddany notyfikacji Komisji Europejskiej.